

וטהר לבנו

וזידושים וזיזוקים

שלח

לעילוי נשמות

פאני בת דוב

נפטרה בט"ז בסיוון תשמ"ח
עקיבא בן אליהו הכהן
דור 9 של תלמידיו של הבעל שם טוב
נפטר בכ"ט בסיוון תשנ"ח

ולהבדיל בין המתים לחיים

לרפואת: יוסי אהרן בן פאני
שבג' בתמוז יחגוג 55 שנים

ויהי רצון שה' יאיר פניו אליו, ושיתבשר בבשרות טובות וישועות מעל טבע

יש לך כמה דירות להשכרה – אתה מסודר
הכסף עובד בשבילך!!!

בתרומתך, להדפסת ספרי "וטהר לבנו" לחיזוק עם ישראל
הכסף עובד בשבילך לנצח!!!

כל יהודי שהתחזק – יש לך בזה חלק

המהדורה חדשה 6 כרכים לחיזוק וזיכוי הרבים
הכל עולה 140 אלף ₪ לפחות

וברוך ה' יש תורם לכרך – מועדים, נשאר עוד 5 כרכים שאשמח שתעזור להדפיסם. = 115 אלף
אנא פנה ליוחנן ריינר 0527120333 106855@gmail.com

דע, ספר זה מלא בחידושים בחיזוקים ונוגעים בצפור הנפש, וגורמים זעזוע פנימי
להתעורר בתשובה שלימה. כי הוא חיזק ומחזק אלפי ורבבות יהודים מכל החוגים, ובלי
ספק זכות עצומה היא עבורך.

מלבד הסכמתו החתומה של מרן שר התורה רבי חיים קנייבסקי שליט"א!!!
מרן בקבלתו הספרים שר כמה פעמים בהתלהבות: וטהר לבנו בתורתך ודבק לבנו
במצוותך ויחד לבבנו לאהבה וליראה את שמך

***חידוש עצום וחיזוק אדיר לשבת ולנשמה**

נתרו מעט ממהדורה א' בחנויות הספרים שבהפצת האחים גיטלר.

בלונדון אצל אלפער – טלפון: 2088000955 Fairholt Rd 8, London N16 5HW
ובחנויות הספרים המובחרים באירופה – לבקש מהמוכר שיזמינו מהמפיץ ליהמן

וכן באשקלון – ועוד ערים, בתיאום עם הרב יוסף ברקו שליט"א 0542831575

וזהר לבנו - שלח

"שלח לך אנשים איש אחד איש אחד למטה אבתיו תשלחו כל נשיא בהם"

ויתכן לתרץ הכל, וכפי שכתב המהרש"א סוטה ל"ד שה' הציע למשה שמשה ישלח, ולכן כתוב "שלח לך" שילכו רק 2 אנשים, ככתוב "אנשים" ומיעוט רבים זה שנים, והשניים יבחרו על דעת כל השבטים. וכמו כן תפקידם היה לתור ולדעת איך בדרך הטבע אפשר לכבוש את ארץ ישראל, כי לא היה צורך לאמת שארץ ישראל מצוינת. ואכן בסופו של דבר היו כאן רק 2 מרגלים - יהושע וכלב שהיו שלוחי ה' שהם באמת לא כשלו ולא חטאו.

אבל אז באו כל עם ישראל בהצעות חדשות ונוספות א. שיהיו 12 מרגלים. ב. שהמרגלים גם יראו ויחקרו את הארץ, שיראו לעומק מכל הכיוונים אם אכן ארץ ישראל טובה היא, ולפי דרישתם כך הכין אותם משה וכדלקמן.

ולפי זה מובן שכל המרגלים לקחו פירות, ואילו יהושע וכלב לא לקחו פירות, והסיבה לכך היא כי הציווי שייקחו מפרי הארץ נאמר רק לשלוחים שמונו בעקבות בקשת עם ישראל, אבל יהושע וכלב היו השלוחים שבהם רצה משה ועליהם לא היה ציווי זה, כי למטרה אחרת נשלחו.

ללמדנו, שעלינו לסמוך על בורא עולם ולא להתלהב יותר על המידה ולרצות יותר ממה שהבורא דורש מאתנו, כי לפעמים תפסת מרובה לא תפסת. הנה חוה שהוסיפה מדעתה על ציווי הבורא גרמה מוות לעולם, משה שריחם על התינוק שמרוסק בין הלבנים במצרים ולא סמך על בורא עולם בסופו של דבר יצא מתינוק זה מיכה שהחטיא את ישראל בפסל מיכה, ושאל שריחם על הנשים והטף וחס על הצאן השמן של עמלק שרצה להקריבם לה' בסוף גרם שיצא המן שגזר כיליון על עם ישראל, וכן המרגלים רצו יותר ממה שרצה בורא עולם וגרמו מוות לדור שלם, דור דעה שמתו במדבר במקום להיכנס לארץ ישראל, ועל זה נאמר "אל תהיה צדיק הרבה" אלא עשה מה שמוטל והלוואי בזה תחזיק תמיד.

ולכן, כל התחזקות שקיבלת על עצמך חייב אתה לשתף בזה אדם גדול שידריך אותך שלא תדרוש מעצמך יותר מידי ותתלהב לתקופה קצרה ולאחר תקופה תקרוס לחלוטין, ולצערי אני כותב מתוך ניסיון מר כי אחד מהמובחרים שהחזרתי בתשובה הלך לשיבה קדושה והתחיל להתמיד בצימאון עז, אבל הוא התחיל להגזים והלמוד גם בהפסקות במקום לנוח ופשוט בבת אחת טיפס גבוה מידי, ואני באתי אתו למרן רבי חיים קיינבסקי שליט"א שהורה לו לנוח בהפסקות, אבל הוא היה חכם יותר וחשב שהוא מבין טוב יותר מאתנו, ואז יום אחד חטף משבר וקירס ושנים לא היה מסוגל ללמוד גמרא!!!

וזה כפי שהגמרא בבבא בתרא ה' ע"ב טוענת שאדם לא נאמן לטעון ששילם חוב לפני שהגיע זמן פירעון החוב!!! וזאת אפילו כשהלוואה נעשתה בעל פה ובלי עדים ובלי שטר, כי בני אדם לא משלמים לפני הזמן, והלוואי וישלמו בזמן, ולמרות שיש 2 אמוראים שחולקים על זה בטענה שלפעמים מזדמן לאדם כסף ורוצה להתפטר מהחובות, בכל זאת הגמרא קבעה בקביעה משפטית - "חזקה" שהוא לא נאמן ששילם לפני הזמן, ולכן נקפיד לקיים את כל מה שמוטל עלינו בחיינו והלוואי נצליח במשימה עצומה זו, ולא נטפס גבוה מידי ובבת אחת ונאבד את הכל בנפילה עצומה חלילה!!!

מה ההבדל במטרת הריגול, בין מטרת משה רבנו למטרת העם?? - המשך

קל לכבוש את הארץ, וכמובן אפשר להסביר כי לא היה הייתה להם אפשרות כי כבר באותו לילה הגיעו שוטרים לעצור אותם, ואם כן לכאורה נכשלה שליחותם.

אבל לא כך הם הדברים אלא המרגלים של יהושע הצליחו מאוד בשליחותם, כי הם סיפרו ליהושע את דברי רחב שנמסו כל יושבי כנען מפחד מפני אלוקי ישראל ואין באיש כוח לעמוד להילחם נגד ישראל, וממילא כל הארץ נוחה להיכבש גם בדרך הטבע, כי אומץ במלחמה הוא הכרחי בכדי לנצח, ולכן כל הירא ורך הלבב התורה דרשה שנשלחו מהמלחמה.

וכך גם הייתה צריכה להיות התוצאה מהשליחות של 2 המרגלים של משה, שגם הם יספרו למשה ולעם ישראל שהכנענים תושבי ארץ ישראל מתים מפחד כפשוטו כפי שראו המרגלים, רק אמרו ברשעות "ארץ אוכלת יושביה", כי הם מתו מפחד עם ישראל שמתקרב לכבוש את הארץ, וליבם כבר לא החזיק את המתח והלחץ.

ויש בזה רווח עצום לחזק את מה שקלקל עמלק שכביכול קירר את האמבטיה, וכפי שכתבנו בפרשת יתרו, שעמלק גרם נזק עצום לעם ישראל, כי הוא כמעט הרס את שירת הים!!! שהרי עם ישראל התנבאו ושרו יחד עם משה את שירת הים ואמרו בנבואה "אז נבהלו אלופי אדום, יאחזמו רעד

קודם כל יש לברר מי שלח?? כי בתחילת העניין נראה שה' ציוה "שלח - על פי ה'", ואחרי זה כתוב "לך" ו"תשלחו" שיש להבין את משמעות הדבר שתשלח לדעתך או לדעתם?? וגם מה הכוונה "תשלחו" בלשון רבים, כי אם הדיבור מיועד למשה רבנו, אם כן למה כתוב בלשון רבים??

ובעצם רש"י עונה על השאלות הקודמות, וכותב שהקב"ה אמר למשה: "אני, אני מצוה אותך, אם תרצה שלח, ולפי שבאו ישראל ואמרו נשלחה אנשים לפנינו", ומשמע שזה התחיל בבקשת בני ישראל, ולכן כתוב "תשלחו" כפי בקשת העם וברצונם ובשליחותם. ואכן כתוב במדרשים שריבונו של עולם אמר למשה: אני אמרתי טובה הארץ מאוד מאוד, ואין צורך לבדוקה, והם ישראל ביקשו לבדוקה כאילו מפקקים בדברי!!!

אבל עדיין קשה!!! כי אם כן מה זה "שלח לך"?? ולמה ה' נתן רשות לדבר רע?? ולמה משה שמע מה' שהבקשה רעה בכל זאת הסכים ושלח?? ועוד קשה, שהרי אין ה' מביא תקלה על ידי בהמתם של צדיקים וכל שכן על ידי צדיק עצמו, ואם כן איך יתכן שיצא תקלה ממעשה של משה??

ללמדנו, שעלינו לסמוך על בורא עולם ולא להתלהב יותר על המידה ולרצות יותר ממה שהבורא דורש מאתנו, כי לפעמים תפסת מרובה לא תפסת. הנה חוה שהוסיפה מדעתה על ציווי הבורא גרמה מוות לעולם, משה שריחם על התינוק שמרוסק בין הלבנים במצרים ולא סמך על בורא עולם בסופו של דבר יצא מתינוק זה מיכה שהחטיא את ישראל בפסל מיכה, ושאל שריחם על הנשים והטף וחס על הצאן השמן של עמלק שרצה להקריבם לה' בסוף גרם שיצא המן שגזר כיליון על עם ישראל, וכן המרגלים רצו יותר ממה שרצה בורא עולם וגרמו מוות לדור שלם, דור דעה שמתו במדבר במקום להיכנס לארץ ישראל, ועל זה נאמר "אל תהיה צדיק הרבה" אלא עשה מה שמוטל והלוואי בזה תחזיק תמיד.

ולכן, כל התחזקות שקיבלת על עצמך חייב אתה לשתף בזה אדם גדול שידריך אותך שלא תדרוש מעצמך יותר מידי ותתלהב לתקופה קצרה ולאחר תקופה תקרוס לחלוטין, ולצערי אני כותב מתוך ניסיון מר כי אחד מהמובחרים שהחזרתי בתשובה הלך לשיבה קדושה והתחיל להתמיד בצימאון עז, אבל הוא התחיל להגזים והלמוד גם בהפסקות במקום לנוח ופשוט בבת אחת טיפס גבוה מידי, ואני באתי אתו למרן רבי חיים קיינבסקי שליט"א שהורה לו לנוח בהפסקות, אבל הוא היה חכם יותר וחשב שהוא מבין טוב יותר מאתנו, ואז יום אחד חטף משבר וקירס ושנים לא היה מסוגל ללמוד גמרא!!!

וזה כפי שהגמרא בבבא בתרא ה' ע"ב טוענת שאדם לא נאמן לטעון ששילם חוב לפני שהגיע זמן פירעון החוב!!! וזאת אפילו כשהלוואה נעשתה בעל פה ובלי עדים ובלי שטר, כי בני אדם לא משלמים לפני הזמן, והלוואי וישלמו בזמן, ולמרות שיש 2 אמוראים שחולקים על זה בטענה שלפעמים מזדמן לאדם כסף ורוצה להתפטר מהחובות, בכל זאת הגמרא קבעה בקביעה משפטית - "חזקה" שהוא לא נאמן ששילם לפני הזמן, ולכן נקפיד לקיים את כל מה שמוטל עלינו בחיינו והלוואי נצליח במשימה עצומה זו, ולא נטפס גבוה מידי ובבת אחת ונאבד את הכל בנפילה עצומה חלילה!!!

לכאורה דבר פלא הוא זה, שכשם שמשה רבנו על פי דברי המהרש"א רצה לדעת איך לכבוש עד כמה שיותר בדרכי הטבע ופחות בדרכי נס, כך בדומה לזה רצו עם ישראל לדעת את טבעה של הארץ ומאפייניה, שבעצם גם זה בכדי לדעת בדרך הטבע איך הם צפויים לחיות בארץ ישראל שלא בדרך נס!!!!

ונשאלת השאלה, מה נשתנה בין רצונו של משה רבנו החיובי, לרצון העם שהייתה בעייתית?? למה רק על מטרת העם, בא בורא עולם בטענה: אני אמרתי טובה הארץ מאוד מאוד, ואין צורך לבדוקה, והם ישראל ביקשו לבדוקה כאילו מפקקים בדברי!!! הרי כך אפשר לטעון על מטרת משה, שהקב"ה אמר שיתן לנו לכבוש את הארץ, ולמה צריכים לבדוק איך לכבוש אותה?? וכי צריכים במיוחד לחפש להקל על ה'???

ונראה לתרץ על פי השוואה לריגול אחר שראינו שהצליח כראוי, וממנו נלמד גם לכאן, כי הנה יהושע למרות שראה את כישלון המרגלים ששלח משה שגרם נזק עצום לבני ישראל בכל אופן הוא שלח אפילו בלי ציווי הבורא לכך, כי הוא כמו משה רצה שירגלו מהיכן קל יותר בדרכי הטבע לכבוש את הארץ, ואכן המרגלים של יהושע שהם כלב ופנחס היו רק אצל רחב ביריחו וחזרו בלי התשובה מהיכן

וטהר לבנו - שלח

נמגו כל ישרי כנען, תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך ה' עד יעבר עם זו קנייתו.

ועמלק שיצא מאדום בא להילחם עם ישראל!!! וכאן עם ישראל היה צריך לתמוה מאוד וכי איפה הנבואה שאדום נבהלו ונפל עליהם פחד ונמוגו ודממו כאבן עד יעבור עמך ה'??? **אלא** עמלק באמת רעד מפחד, ומטבע הדברים הוא גם היה אמור לדמוס כאבן כמאובן מפחד, אבל **עמלק**

התגבר בכוחות על טבעיים על הפחד העצום, רק במקום למסור נפש ולהתקרב לבורא עולם הוא התעלה על עצמו ועל טבעו בכדי להרוס את עם ישראל נגד נבואת האמת!!

ולכן למשה היה עניין בשליחת המרגלים להוכיח שלמרות מה שקלקל עמלק, עדיין ההבטחה שניתנה בשירת הים תקפה וקיימת, שכל גויי הארץ רועדים ומפחדים מעם ישראל, מטרה שכל כולה חיזוק עם ישראל באמונה.

ללמדנו, עד כמה חשוב לנקות לכלוך וכתם, ומהר שלא ישתקע. למשל אני עד היום זוכר שכשהייתי ילד בכיתה ה' אחד המלמדים בתלמוד תורה בכיתה ה' התחייב לתת לי מתנה על מבחן מצוין, והוא שכח ולא נתן לי, ועד היום אני זוכר שהוא לא נתן לי, והצביטה עדיין בלב, ואיך יתקן זאת היום??? וכי מה יתן לי היום??? זה כאב של ילד מאוכזב, איך יתקן זאת היום??? ולכן כמה שאפשר במהירות לנקות את הרושם השלילי עלינו לעשות זאת, ואל תתייאש ותאמר טעיתי ואין מה לעשות אני אמשיך הלאה בחיי, לא!!! עליך לתקן אולי לא תמיד כדאי מיד, אבל בוודאי עליך לתקן ולנקות.

אמנם, לא תמיד מנקים מיד כפי שראיתי מפרשים "סור מרע" שאל לך להתעכב במחיקת הרע, אלא מיד "עשה טוב", אבל בכל זאת מחובתך אחרי תקופה של טוב (ובעצה עם רב חשוב), לנקות גם את הרע שבעברך, כי חטאים חייבים לנקות!!! וחשוב לציין שניקיון העבר זה לא רק בתפילות ובכניות ובחרטה, אלא גם על ידי זיכוי הרבים שלא יכשלו בעוון ויגיעו לדרך טובה בזכותך, וכידוע שלחילול ה' אין מחילה וכפרה בחיים רק על ידי קידוש השם!!!

לכן, ביחד נקדש שם שמים, כי אין אדם צדיק בארץ אשר לא חטא ולא חילל שם שמים במעשיו, וביחד נתחזק ונחזק עוד יהודים לעבודת ה' וליראת שמים, ולפחות נשקם את משפחתנו שמהיום והלאה יתחזקו בדרך התורה והיראה ובדרכי נועם ובחכמה ובדברים הנשמעים אמן ואמן.

וישלח אותם משה – למה שלח אותם אחרי אזהרת בורא עולם

משמע מזה שאין כל סיבת שריית השכינה שם מצד העובדים, אלא המקום במהותו מקום קדוש בעצם.

למרות שלעני"ד אפשר ליישב גמרא זו גם בדעתו הראשונה שהיות ובני אדם השקיעו בעבודת הקודש במקום מיוחד זה, אזי השפעת הקדושה נשארת באותו מקום גם כשהוא חרב או שם, ואילו בהר סיני ובשילה ונוב שאין להם קדושה כלל לאחר זמנם, כי באלו קבע הקב"ה מפורש שהם רק בגדר "מנוחה" ולא "נחלה" כירושלים שקדושתה קבועה לעד.

ומחמת הגמרא במגילה הסיק החינוך, שזהו זה גורם, דהיינו שהקב"ה קבע על מקום מיוחד שיהיה קדוש בעצם ומצד עצמו, רק שעל ידי פעולות ועבודת הקודש של בני האדם באותו מקום תתרבה הברכה והקדושה, ועל ידי הפעולות הטובות יפתחו מעיינות הטוב כנגדו, כי באמת אינו דומה קדושת המקום בחורבנו לקדושתו ביישובו.

ואת זה רצה משה רבנו להוכיח לעם ישראל, שעם ישראל ידע שארץ ישראל היא קדושה ומיוחדת בעצם, ולכן יש בה דברים מוזרים מעל דרכי הטבע, שזה משפיע אפילו על אנשים בלי עבודת ה', אלא רק מכוח הדבר שהם גרים בארץ ישראל, ולכן אנשים גיבורים עד כדי כך שאפילו אנשי הענק לא הרגו אותם, ולכן גם סיפר להם שהפירות שם ענקיים שצריכים להתחזק לקחת ולסחוב אותם למדבר.

אבל היות ומשה חשש שהמרגלים בראותם את השוני והמוזרויות הקיימים בארץ ישראל מסוגלים להגיע לפרשנות הפוכה ממה שמשה רצה, וכפי שאכן קרה שהמרגלים פירשו שזו ארץ מסוכנת ולא מומלצת, לכן משה רבנו מראש הכין את יהושע והתפלל עליו שאם חלילה הם יסטו מדרך הישר והטוב שהוא לא יהיה שותף איתם, כי על יהושע מוטלת הנהגת העם אחריו.

ללמדנו, שכל אחד מאתנו צריך וחייב שיהיה לו לפחות מקום מיוחד שיהיה קדוש ומשומר ששם יהיה רק קדושה, וזה יכול להיות מקום בבית מיוחד רק לקדושה, זה יכול להיות גם בימים וזמנים קבועים ומיוחדים שיהיו מוקדשים לקדושה ולעבודת ה', הנה ראו על "תלמוד תורה" שהיא כנגד כל המצוות, הדרישה והחובה על כל יהודי "לקבוע עיתים לתורה" – זמן קבוע בכל יום חוק ולא יעבור, ורק מי שמקפיד על זה מצליח להיות יהודי אמתי, ובכלל זה כלול לעשות קווים אדומים שאותם לא חוצים, קווים אדומים לעצמי!!! ולבית!!! ולרוב!!! וחלילה שהכל יהיה פתוח כביכול בלי גבולות כי זה פתח לחורבן הבית האדם והמשפחה!!! אלא אדרבא נוסף עוד מקומות ועוד זמנים לקביעות של הקדושה ונתעלה ונהיה קדושים וטהורים אמן ואמן.

כאמור במדרש בורא עולם הקפיד על עם ישראל שרצו שהמרגלים יבדקו את טיב הארץ בשעה שהקב"ה כבר העיד על טיב הארץ, ואכן רואים מפורש שמשה מחזק את יהושע לפני היציאה, עד כדי כך שהוא משנה את שמו של הושע ליהושע, ומברכו ואומר לו "קה יושיעך מעצת מרגלים", אם כן ברור שעוד לפני שיצאו כבר משה רבנו ידע שיש להם עצה רעה, אם כן פלא עצום מדוע משה רבנו לא עצר בעדם, אלא בכל זאת שלח אותם כבקשתם???

ונראה שלמרות חששו של משה על שפקפקו באמונה כי ה' הבטיח שטובה הארץ, והם לא היו אמורים לבקש דבר שכזה, בכל זאת היות ובקשו ממשה, ומשה ראה שיש להם חששות הסכים להם בכדי להסיר את הספק מלבם.

ומשה הכין אותם כראוי, כי כבר בהכנה הוא גילה להם את כל מה שיש בארץ, ובכל זאת הוא כבר טמן להם את המסר שמכל הכיוונים הארץ טובה מאוד מאוד. שאכן היא ארץ זבת חלב ודבש, והיא ארץ מבורכת בפירות ענקיים, ועל כן הוא ציווה עליהם "והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ", וגם גילה להם שיש ארץ המגדלת חזקים וגיבורים, שלכן בני הענק לא הצליחו להשמיד אותם, וגם רמז להם שיראו שכבר אין צדיק שיכול להגן עליהם, וגם הוא רצה שיראו שאנשים מפחדים מה', שבגלל שעם ישראל מתקרב לכבוש את הארץ כי זאת הארץ שהבטיח לנו נותן לנו את ארץ ישראל ולכן מתים שם מפחד.

אמנם נראה לחדש עוד, וזה על פי דברי החינוך מצווה צ"ה שמסביר המשמעות של בית המקדש, ובתחילת דבריו כתב שרק על ידי עבודת ה' שבני אדם עושים במקום מיוחד וקבוע, מקום שהוא טהור ונקי בתכלית הנקיות ששם בני אדם יתקדשו ויטהרו ויתקרבו לבורא עולם רק כך הופך המקום הזה למקום קדוש, אבל בסוף דבריו הוכיח מהגמרא מגילה כ"ה ע"א שאומרת שקדושתן עליהם אפילו כשהן שוממים,

וזהר לבנו - שלח

יעוד נלמד, שיש אפשרות להשתמש בכוחות חזקים לטובה, אבל מצד שני יש אפשרות להשתמש באותם כוחות דווקא לרעה, הנה כוח ההתמדה זה נשמע כוח נפלא ויפה, אבל אפשר להתמיד לטובה וללמוד שעות על גבי שעות תורה עד השעות הקטנות של הלילה, וגם להתמיד בכל דקה פנויה בכל מקום אפשרי, ומצד שני אפשר להתמיד לרעה ולהתמכר לסלולארי ודומיו שעות על גבי שעות עד השעות הקטנות של הלילה, ובכל מקום אפשרי במשך היום!!! תלוי מה תבחר בטוב או ברע ובידך הדבר!!!

חשוב לי מאוד לציין את העובדה שיש לועגים ורואים בעין עקומה איך אדם מתפלל בדביקות ובהתלהבות עד כדי כך שהוא שוכח את העולם שסביבו, אבל אותו אדם ממש הוא עצמו יתפרע ויתלהב עם כל החושים על משחק כדורגל וגם הוא שוכח את כל העולם שסביבו בגלל כדור!!! מה שאצלו משונה אצלנו זה שלימות, וכן להיפך!! אשרי מי שעמלו בתורה ובתפילה!!

ויציאו דבת הארץ - במה בדיוק חטאו המרגלים

עולם השתמש בידיעות אלו ושינה את המסקנה לחיזוק עם ישראל במקום המסקנות המרושעות של המרגלים, אבל בפשטות הפסוקים נראה שחטא המרגלים היה שבגלל פחדם הם החליטו שכל עם ישראל ימותו מגיבורי ארץ כנען, או ממחלות מוזרות בכניסתם לכבוש את הארץ, וכמו כן הם הוסיפו לחטוא עד כדי כך שהגיעו לכלל כפירה, שאמרו "כי חזק הוא ממנו" שכיכול הכנענים חזקים יותר מבורא עולם.

וגם לפי טענתם שארץ ישראל מסוכנת היא, וכפי שה' עצמו אמר כן וכאמור, בכל זאת היה עליהם לסיים כפי שהסיק ה' ככתוב בתורה דברים ט' "וידעת היום כי ה' אלוקיך הוא העבר לפניך, אש אכלה, הוא ישמידם מהר, כאשר דבר ה' לך, כי ברשעת הגוים האלה ה' אלקיך מורישם מפניך, ולמען הקים את הדבר אשר נשבע ה' לאבתריך לאברהם ליצחק וליעקב, וידעת כי לא בצדקתך ה' אלקיך נתן לך את הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עם קשה ערף אתה.

לכאורה אי אפשר לפרש שהמרגלים חטאו, שבאמת היו צריכים לרגל כמו המרגלים **ששלח יהושע** שחזרו ואמרו "נמוגו כל יושבי הארץ מפני ה'", ואילו כאן חטאו כי הם פירוט נתונים ותכונות של טבע הארץ ויושביה - על בני אדם גיבורים וענקים, וערים בצורות, ופירות מוזרים וכדומה, שהרי זה מה שדרש מהם משה בפירוש, שיתנו פירוט מפורט על כל הנתונים הנזכרים קודם!! ואם כן קשה מה שורש הטענה נגדם??? ואם תאמר שחטאם היה בכך שהם דברו רע על הארץ שהיא ארץ מלאה בסכנות, הרי גם בורא עולם בעצמו העיד ואמר כן על ארץ ישראל במשפטים הבאים, "לבא לרשת גוים גדלים ועצמים ממך, ערים גדלת ובצרת בשמים, עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק" - דברים ט' א', אז שוב מה אם כן מהות חטאם של המרגלים?!

אמנם ייתכן שבורא עולם בהמשך הזכיר את טענותיהם על הסכנות הקיימות בארץ, היה זה רק בגלל שהמרגלים עצמם כבר נטעו ידיעות מפחידות אלו בלב העם, לכן בורא

ללמדנו, שלפעמים חצי דבר אמתי הוא יותר גרוע מכלום, הנה רות וערפה 2 אחיות מואביות שהיו נשואות לאחים חשובים משבט יהודה ולאחר פטירת הבעלים נעמי האם השכולה חוזרת עם כלותיה והיא זורשת מהם להיפרד והן בוכות וערפה עוזבת ורות נשארת וממשיכה עד הסוף, וכידוע מרות יצא דוד המלך - רגל רביעי במרכבה של כיסא הכבוד, ואילו מערפה יצא גליית מחרף ומגדף את בורא עולם 40 יום בפני מערכות ישראל, כי דווקא בגלל שינק מאם שהתחילה חצי מסלול ביהדות ופרשה נוצרה טומאה איומה ונוראה.

ככה זה גם בחיים, חצי דיאטה היא מסוכנת עד למאוד כי אז בסוף אוכלים בריבית דריבית על כל מה שלא אכלו בזמן הדיאטה, וכן חצי תכנון בטיול עלול לעלות ביוקר כי אז על החצי השני משלמים פי כמה בגלל הלחץ והאילוץ, וכן על זה הדרך, לכן עלינו לקבל על עצמנו התחזקות מושלמת ומשימות מושלמות ברי ביצוע, לא לטפס גבוה ולהיכשל, אלא להתחזק במדרגות קטנות ולהצליח וככה להוסיף עוד מדרגות ובמשך הזמן וההצלחות להגדיל את גודל ורמת המדרגות, כי ככה מתעלים וככה מצליחים אמן ואמן.

"כלם אנשים ראשי בני ישראל" - מה עצת המרגלים בהתחלה?? המשך

מצווה לשמוע בקול ה'. ולכן ככתוב במדרש הם "השתגעו למצוא חסרונות", וזה היה הפוך מכל המחשבות הנכונות ופשטות המחשבות המתאימות לדור דעה, "אלא התאמצו לחשוב הפוך מכולם", שכל עם ישראל האמין לדברי בורא עולם שטובה הארץ, והם יהפכו את הדברים, ואולי זו כוונת המדרש שעשו עצמם כסילים וטיפשים.

ויתכן לומר ולפרש עוד, שהרי רוב עם ישראל לא רצה לצאת ממצרים למרות הניסים הגדולים שראו, כי פחדו ללכת במדבר כי יהיו חייבים במדבר לחיות בניסים, וממילא יהיו חייבים להיות נאמנים ביותר לבורא עולם, כי בלי נס מיוחד הם מיד ימותו בדרך הטבע אפילו בלי עונש מיוחד, אבל שהבודדים - המועט שבמועט שכן יצאו הם הסכימו לחיות בניסים עם המשמעות שהם מתחייבים כל הזמן לקיים תורה ומצוות.

ולכן המרגלים חשבו להוסיף במטרת שליחותם ולחדש את המושג "חסד נעורייך אהבת כלולותייך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה", ולכאורה איזה אהבה יש בחתונה כשעדיין לא מכירים באמת??? אלא האהבה הגדולה בחתונה היא שכל אחד מתחייב להיות נאמן לשני כל החיים, וללכת יחדיו באהבה ואחוה ושלוש ורעות, ועצם ההסכמה והנכונות להתחייב

בעצם דבר זה הוא פלא גדול, וכי למה אכן פחדו המרגלים מגויי ארץ ישראל, וכן למה חששו ממגפות משונות שלדעתם קיימים בארץ, הרי עם ישראל מלומד היה בניסים, בכל שעה ראו בישועת השם!!! וגם כנגד המצרים ראו את כוחו של בורא עולם, וגם ראו במכות שתמיד הפלה ה' בין המצרים שסבלו לעם ישראל שלא סבלו, ואפילו במכת דבר שזה מגפה מחיידקים מזעריים ראו מפורש שהפלה ה' בין מקנה עם ישראל למקנה המצרים, אז ממה היה להם לחשוש, שגם אם אכן מתו גויים בארץ, עדיין ה' ימשיך ויפלה בין גויי הארץ לעם ישראל שלא יחלו ולא ימותו ממחלות?? ובפרט שקיבלו הבטחה של "ויהי בנסוע הארון ויפוצו אויביך", שהארון הורג את השונאים בלי שיידרש מאמץ כלשהו מעם ישראל, אז למה נבהלו המרגלים וכל העם ממה שמסרו המרגלים, שבדרך הטבע קשה מאוד לכבוש את ארץ ישראל?!

ויתכן שעצת המרגלים הייתה עמוקה יותר והתלבשה בלבוש של לשם שמים, שהמרגלים הבינו או רצו להבין הפוך מכוונת משה, שעליהם דווקא למצוא את הקושי שיש בארץ ישראל, בכדי שעם ישראל יכנס מתוך מצוות ישוב ארץ ישראל, שלא יחשבו שזה קל ופשוט ומתנה היא, אלא שיהיה קושי וניסיון ויכנסו מתוך מסירות נפש ובכוונת

וזהר לבנו - שלח

ונאמנות גמורה ותלות מוחלטת בה', ורק כך להיכנס לארץ ישראל, וזה רק על ידי שידעו שיש קשיים בדרך הטבע ושחייבים ניסים בכדי להצליח לחיות בארץ ישראל.

לחיות ככה זו אהבה גדולה מאוד, שאני מסכים לסמוך ולהאמין לשני ולהתחייב לו כל החיים, וזו טענת המרגלים, שכל שכן אנחנו חייבים לגלות אהבה של התחייבות מושלמת

ללמדנו, שלחיות בהתחייבות לשני ובהתמסרות לשני זהו בעצם אהבה אמיתית, וכפי שכתבתי בעבר אדם שטוען אני לא טיפוס אוהב, אז איך אקיים את "ואהבת את ה' אלוהיך"?!! התשובה היא, תרגיש מחויב לבורא ותתמסר לקיים את כל חובותיך לבורא יתברך וזה יגרום לך אהבה, כי החיבור והמחויבות והתלות וההשקעה וההתמסרות וההקרבה זה מה שמקרב את הלבבות וזה מה שמגביר את האהבה, זה כמו האבא שהוא לא קונה משחקים יקרים לילדים העיקר שישתקו ויעזבו אותו בשקט כלשון חלק מההורים רח"ל, אלא הוא אבא שקם באמצע השינה ובעיניים דבוקות ובסבלנות מטפל בכל צורכי הבן הבוכה ולא יפיל זאת על אשתו, כך בונים "אהבה" אמיתית בוותור ובהקרבה.

"כי חזק הוא ממנו" – היתכן?? איך נפלו גיבורים במחשבת כפירה שכזו??

תתלונן על משה ואהרן?? הרי עליהם הייתה החובה להשלים עצתם ולומר לעם, נלך לארץ ישראל!!! ובשמחה נמות על מצוות ארץ ישראל, ובשום פנים לא נפחד ונרצה לחזור למצרים, ולא נבכה כי אין בכלל מקום לבכי.

ולכן, כל מה שגרמו בעצתם המוטעית והמסוכנת, כל הקלקול שיצרו בא על ראשם ונענשו בחומרה, כי סוף מעשה במחשבה תחילה, היה עליהם להבין שעם ישראל רצו לחיות באמונה, כי עדיין לא כל העם הוכשרו לרצות למות הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם על מצוות ארץ ישראל, בפרט שארץ ישראל הובטחה להם כמתנה לחיים ולא כמתנה למוות, נכון הדבר שהיה מסוכן מאוד לנסות לעצור ולהרגיע את העם שפחד ובה, כי הנה כלב ויהושע שניסו בלילה ההוא להרגיע ולתקן, מיד כל העם ניסה לרגום אותם באבנים, אבל הם אפילו לא ניסו!!!! כי פחדו!!!! אבל למות מתוך מצוות ישוב ארץ ישראל לא פחדו!!!! ואולי כשהסכנה מוחשית ומידית המחשבות שונות.

והסבר זה על עצתם וטעותם וכאמור, מתאים ממש לדברי המדרש רבה, שכתב "אנשים גדולים היו אלא שעשו עצמם כסילים וטיפשים"!!! שהרי אם נפרש בפשיטות שהיו כופרים ממש כשאמרו "כי חזק הוא ממנו" – מבורא עולם, אז הם לא עשו את עצמם ככסילים וטיפשים אלא נהיו רשעים מדעת!!! שהרי כפירה אינה מתוך תאוה כבהמה וככסיל, אלא מתוך דעה והבנה כביכול??

אלא אכן המרגלים לא התכוונו לכפור, רק כל עצתם הייתה טעות ושטות, ולכן כתוב עליהם "מוצאי דיבת הארץ" ולא כתוב בחטאים "הכופרים בעיקר", למרות שכפירה באמונה בה' חמורה בהרבה מלשון הרע. ואכן כשהם עצמם פחדו ולא ניסו לעצור את הבכי של העם, הם הפכו את עצמם ללעג ולקלס, איפה הגבורה למות למען ה'?? וראה בהמשך עוד הסבר בעניין.

ללמדנו, שגם אם אתה בעליה ובהתחזקות עצומה אל תנסה בכוח להפוך את כולם להיות כמותך, כי בהרבה מקרים אתה תקבל את ההיפך, אתה תגרום להם שנאה וזלזול לדת וירידה רוחנית שבסוף תפגע מאוד גם בך, אלא תשקיע בעליה שלך בכל הכוח ובאמת, ובעזרת ה' לאט לאט זה ישפיע גם על הסובבים אותך, כי עליהם לקלוט שזה לא רק גל עובר אלא זה דרך חיים אמיתית קבועה ונצחית, וגם עליהם לקלוט שדרך זו גורמת לך לשמחת חיים ולאוסר ולשלווה, ולאישיות עם מידות טובות יותר מבעבר, כך הם יתקרבו לדרךך בעזרת ה', ולפעמים זה יגיע רק לאחר שנים, אבל זה עדיין שווה!!!!

"כולם אנשים" - מתי התחילו לחטוא?? – המשך

ויותר מזה רואים מפורש שמה מחזק את יהושע לפני היציאה, עד כדי כך שהוא משנה את שמו של הושע ליהושע, ומברכו ואומר לו "קה יושיעך מעצת מרגלים", אם כן ברור שעוד לפני שיצאו כבר משה רבנו ידע שיש להם עצה רעה, אם כן מתי הם היו כשרים??

ויתכן כדברי רש"י שבתחילת הפרשה, "רשעים הללו ראו ולא לקחו מוסר", שלא לקחו מוסר ממרים אחות משה שדיברה לשון הרע על משה, שלמרות שגם היא התכוונה לטובה, אבל היא חטאה בכך שלא העמיקה כראוי להבין את התנהגותו של משה וכפי שהרחבנו בשבוע שעבר.

אם עצת המרגלים הייתה לטובה וכאמור, אם כן מה הטענה נגדם?? ומה חטאים ופשעים??!! התשובה פשוטה היא וכאמור, שחטאו בכך שאמרו "כי חזק הוא ממנו", אלא היה להם לסיים כדברי ה' "גויים גדלים ועצמים ממך" - שהם חזקים מעם ישראל, אבל לא ח"ו חזקים מה', וטענתם שאין ה' יכול נגדם, זו הייתה חוצפה וממילא הפכו את הכל ללשון הרע, ושוב גם לפי טענתם, הם היו צריכים להגיד יש קשיים, אנחנו נתחזק וה' יעזור, וגם בזכות אבותינו הקדושים בכל מקרה נקבל את ארץ ישראל כהבטחת ה' בתחילת פרשת המרגלים "אשר אני נותן", אבל הם נסחפו בכפירה בטענה שאפילו ה' לא יכול.

ויתכן שהם טעו וחשבו שהרעיון של הניסיון הוא אפילו למות בארץ ישראל ולכן שקרו ואמרו "כי חזק הוא ממנו", שאפילו ה' לא יצילנו מהמוות, אלא נלך לארץ ישראל רק לשם מצווה מתוך מסירות נפש, וזו הייתה טעות חמורה, כי ה' הבטיח שיכנסו ויקבלו את ארץ ישראל, וגם ה' חזק מכל מציאות שבעולם "אך בה' אל תמדרו", נכון, שיש מצווה למות על קידוש ה' "בכל נפשך" - אפילו נוטל את נפשך, אבל חייבים להאמין, שבורא עולם כל יכול ואין דבר העומד בפניו וגם, כשבורא עולם מבטיח זה יקרה.

ולמרות שיש דברים שכתוב שקשים לבורא עולם, כמו שכתוב קשים מזוונותיו של אדם כקריעת ים סוף, נכון זה כביכול קשה, אבל למרות שכתוב שזה קשה אבל זה אפשרי בהחלט לבורא עולם, עובדה יש פרנסה ושידוכים בשפע ברוך השם, וכבר ביארתי עניין זה בשירת הים בפרשת בשלח.

ויתכן עוד שעיקר חטאם היה הבכי, כי אם כל מטרתם הייתה כי רצו להכין את העם להיכנס במסירות נפש לארץ ישראל ולמות על קדושת הארץ, למה הם גרמו שכל העם יבכו?? הרי הם גרמו את ההיפך ממחשבתם, הם גרמו שכל העם ביקש לשוב למצרים?? הם גרמו שכל העדה

לפי ההסבר הקודם הם חטאו כשאמרו "כי חזק הוא ממנו", ואם כן עד לזמן זה הם היו כשרים!! וזה מתאים לדברי רש"י שכתב שהם היו "אנשים" - שבאותה שעה חשובים וכשרים היו.

אמנם קשה שרש"י נראה כסותר את דבריו, שכתב שהמרגלים כונו - "אנשים" כי בתחילה כשרים היו, ומצד שני בהמשך כתוב "וילכו ויבואו ויספרו" וכתב רש"י שהתורה מקישה ומשווה את יציאתם לחזרתם, מה חזרתם בעצה רעה גם יציאתם בעצה רעה?? ואם כן נשאלת השאלה מתי הם היו כשרים??

וזהר לבנו - שלח

כשקרה השיבוש והקלקול זה מתייחס אליהם, כי יכלו למנוע אותו אם אכן היו לוקחים מוסר ממרים הנביאה ונזהרים מלשון הרע.

ולכן שורשי חטאם היו אכן מהתחלה, אבל היות וכוונתם הייתה לטובה, לכן עד שלא הגיע השיבוש והקלקול הם עדיין בגדר כשרים וצדיקים כי כוונתם הייתה לטובה, אבל

ללמדנו, עד כמה החובה עלינו ללמוד מוסר מכל דבר ומכל אדם, כי מי שיכול ללמוד מוסר ולא לומד היצר מטעה אותו ומכשילו בעבירות חמורות עם הרבה כוונות טובות בדרך לאבדון, וכפי שכתבתי על הרואה סוטה בקלקולה שחייב להתחזק ולהתנזר מתאוות מותרות, כי אם לא ייקח מוסר ויתחזק גם הוא עלול ליפול בזנות כי התרופף אצלו האיסור החמור, כי ראה ושמע שרצועת האיסור הותרה, ואכן התורה מחייבת אותנו לא רק לדעת אלא גם לראות ולהתבונן וללמוד מוסר איך אנחנו לא ניפול כדרך שההוא נפל, וכל שכן מכל לימוד בתורה ננסה ללמוד חיזוק לתקן את דרכנו ולהתחזק עוד יותר בעזרת השם.

ויהס כלב - המשך

בסתירה מוחלטת לעצתם, שבגלל השפעת העבירה נגררו לעבירה וסתרו עצמם לחלוטין, כי שכנעו משפחות שכולם הולכים למות וכדאי לשוב למצרים, ובמקום לשכנע כעצתם למסור את הנפש על מצוות ישוב ארץ ישראל, הם המרידו את כולם לסרב ללכת לארץ ישראל, ובעצם לא רק הם משוגעים אלא כולם משוגעים, כולם חשבו עקום מדרך הישר שה' ימשיך לעשות ניסים ונפלאות.

ובראות כלב שהם סטו לגמרי מדרך הישר, מיד עבר לצד יהושע והתחיל לומר כדברי יהושע ביחד "טובה הארץ מאוד מאוד", שאין שום קושי ושום ניסיון במצוות ישוב ארץ ישראל רק מתנה מושלמת מבורא עולם, וזה בתקווה להציל מה ששייך, אבל הסנהדרין "העדה" חשבו לסקלם ולרגמם באבנים, מדין רודף שהם מסכנים את עם ישראל במוות בטוח!!!! עד שהתגלה כבוד ה' והשיגעון חלף ועבר והשכל הישר והטוב חזר, אבל מאוחר מידי.

וייתכן עוד שבגלל גאוותם לא ללמוד מוסר ממרים הנביאה, לכן נכשלו בגאוותם נשבתה, שהם חשבו גבוהה גבוהה בדרכי ה' כביכול, ובסוף נפלו בגאוותם, כי במקום להודות לדברי כלב שניסה לתקנם, הם בגאווה ובתאוות הניצוח סתרו את דבריו, ובלהט תאוות הניצוח והגאווה נסחפו לכפירה ולהסתתת עם ישראל נגד הכניסה לארץ ישראל, וסתרו לחלוטין את כוונתם הראשונה הטובה.

ללמדנו, שאדם חייב להיות אמתי בכל מצב, וגם כשכולם טועים, לא לזרום עם השקר ולא לנסות ליפות על ידי שמדגישים את חלקי האמת ומצמצמים את חלקי השקר, כי כך אכן תמשיך לחיות עם החברה אבל אתה תאבד עם חבורת שקר זו, אלא תמיד אתה חייב להיות עירני ואמתי ולדעת להילחם על האמת בכל דרך, לנסות מבפנים ואם לא מבחוץ ולא לוותר, ואם בגלל זה תצטרך להחליף חברים תעשה זאת, כי באמת קשה לחיות בחברה שאתה והם חיים ב"אמת" שונה משלך.

עוד נלמד שעבודת קודש של שנים אפשר למחוק ולהרוס במחי יד, מתוך התפרצות של גאווה הרסנית, וכמו שלהבדיל אדם רוצח בגלל פגיעה בכבוד מדומה, והוא לא קולט שמעשה הרצח פגע בו יותר מהפגיעה של מי שפגע בו, כי בזמן הרצח הוא מחק את השכל!! ובעצם כך התחיל הרצח של קין שרצח את הבל, הכל בגלל פגיעה בכבוד, ואיזה כבוד יצא לו מכך שרצח?!? שלנצח הוא "הרוצח הראשון"!!! לכן עלינו להתאמץ במידת הענווה "ולענווים יתן חן" אמן ואמן.

"שלח לך" - בכל זאת יצא מזה גם דבר טוב

ואכן להמתין 40 שנה בכדי להיכנס לארץ ישראל זו עבודה והכנה ראויה למצוות ישוב ארץ ישראל, וזה היה טמון בעצת המרגלים כשעדיין לא חטאו, ומחשבה טובה זו לא חלפה ועברה ונמחקה כאילו לא הייתה, ונראה עוד, שרק דור יוצאי מצרים שהתחיל ב"חסד נעורייך" יכול היה להיכנס תוך שנה לארץ ישראל גם בלי הכנה ארוכה, אבל לדור ההמשך "הבנים של יוצאי מצרים", היות ולא היה להם את המעלה של "חסד נעורייך", היה עליהם לעבוד 40 שנה כהכנה למצוות ישוב ארץ ישראל.

הנלמד מזה שמכל מחשבה טובה הקב"ה משתמש לטובה, ולכן נשתדל לחשוב ולעשות כמה שיותר דברים טובים ומושלמים כי כך רק טוב יצא ממעשינו, ומאוד חיזקה אותי המחשבה עד כמה בורא עולם אוהב אותנו, עד כדי כך שהוא יתברך מנצל ושולף כל מחשבה טובה שלנו גם במקרה שהדברים השתבשו בסוף לרעה וכדומה, וכפי אהבתו לנו נשתדל להחזיר לו אהבה ונשמח את בוראנו בכמה שיותר טוב ובכמה שפחות רוע, כי כך נרבה לשמחו במעשי ידינו ואמן.

ומכל עניין המרגלים נלמד, עד כמה עלינו להיות זהירים מלשחק בניסיונות אפילו לשם שמים, כי היצר שלנו מחכה לנו שנאתגר את עצמנו בניסיון כי אנחנו בטוחים בכוחנו, ופתאום לא משנה מה הסיבות - מגיעה הקריסה ואנחנו חלילה נופלים שדודים לפנינו, לכן אל תאמין בעצמך עד יום מותך, סגור את כל דלתות הניסיונות ואל תסמוך על כוחך אלא אשרי אדם מפחד תמיד, ונזכור שגם בתפילה אומרים "ואל תביאנו לא לידי חטא ולא לידי עבירה ולא לידי ניסיון ולא לידי

יתכן שכלב בהתחלה הסכים עם המרגלים להראות את הקושי והניסיון שיש בדרך הטבע לכבוש את ארץ ישראל, בכדי שיכנסו מתוך ניסיון ומסירות נפש כדברי המרגלים. ואכן גם הוא הסכים שיש קושי לכבוש ערים בצורות ולכבוש את הענקים ואת גיבורי הארץ, שאכן אלו גם דברי ה' בחומש דברים וכאמור, **אולם** כשראה שהם **מגזימים ומפרשים בשקר** את מיתת האנשים "שהארץ אוכלת יושביה מטבעה", ופירותיה **משונים לרעה** וכדומה, מיד הבין שהם נטו לדרך שקר, ולכן התפלל בקברי אבות שלא ייפול ויתעה בעצתם המעורבת בלשם שמים.

ולכן התפרץ לדבריהם וטען שאפילו אם נצטרך לטפס לשמים בסולמות שזה דבר שבכלל לא הגיוני - גם נצטרך לעשות זאת, ובשונה מהמרגלים הוא טען שאכן נצליח לעשות דברים מעל לטבע, ובעצם הוא עדיין לא סתר את דבריהם לגמרי, אלא הסיק מסקנה טובה, שנכון יש קשיים וסכנות אבל יהיו ניסים כי ה' לצדנו, אבל הם מיד משכו לרעה "כי חזק הוא ממנו" זה לא אפשרי ונמות וניכשל!!!

ועבירה גוררת עבירה, הם במקום לעצור את הקלקול הנורא שיצרו מתוך מחשבה מוטעית שמעורב בה דיבור של כפירה שזה עבירה חמורה אפילו כשהכוונות היו לטובה, ייתכן שהם בעצמם כדברי המדרש התנהגו כמו משוגעים

ללמדנו, שאדם חייב להיות אמתי בכל מצב, וגם כשכולם טועים, לא לזרום עם השקר ולא לנסות ליפות על ידי שמדגישים את חלקי האמת ומצמצמים את חלקי השקר, כי כך אכן תמשיך לחיות עם החברה אבל אתה תאבד עם חבורת שקר זו, אלא תמיד אתה חייב להיות עירני ואמתי ולדעת להילחם על האמת בכל דרך, לנסות מבפנים ואם לא מבחוץ ולא לוותר, ואם בגלל זה תצטרך להחליף חברים תעשה זאת, כי באמת קשה לחיות בחברה שאתה והם חיים ב"אמת" שונה משלך.

עוד נלמד שעבודת קודש של שנים אפשר למחוק ולהרוס במחי יד, מתוך התפרצות של גאווה הרסנית, וכמו שלהבדיל אדם רוצח בגלל פגיעה בכבוד מדומה, והוא לא קולט שמעשה הרצח פגע בו יותר מהפגיעה של מי שפגע בו, כי בזמן הרצח הוא מחק את השכל!! ובעצם כך התחיל הרצח של קין שרצח את הבל, הכל בגלל פגיעה בכבוד, ואיזה כבוד יצא לו מכך שרצח?!? שלנצח הוא "הרוצח הראשון"!!! לכן עלינו להתאמץ במידת הענווה "ולענווים יתן חן" אמן ואמן.

"שלח לך" - בכל זאת יצא מזה גם דבר טוב

בפרשת "לך לך" כתב רש"י "לך" להנאתך ולטובתך, ואם כן גם כאן כשבורא עולם אומר "שלח לך מרגלים" צריך להיות ששליחת המרגלים זה גם יהיה להנאתך ולטובתך, וכ"כ כלי יקר וצורר המור. ולכאורה איזו הנאה וטובה יש למשה רבינו משליחת המרגלים?? וכי משה רבינו לא האמין שהארץ טובה היא מאוד מאוד?? וכי יצא מזה טובה למשה רבינו?? וייתכן שלמרות הבכי לדורות שנגזר עליהם, למעשה המרגלים גרמו שנתגעגע לשוב ארץ ישראל ולא נקבל בקלות את מצוות ישוב ארץ ישראל.

הנלמד מזה שמכל מחשבה טובה הקב"ה משתמש לטובה, ולכן נשתדל לחשוב ולעשות כמה שיותר דברים טובים ומושלמים כי כך רק טוב יצא ממעשינו, ומאוד חיזקה אותי המחשבה עד כמה בורא עולם אוהב אותנו, עד כדי כך שהוא יתברך מנצל ושולף כל מחשבה טובה שלנו גם במקרה שהדברים השתבשו בסוף לרעה וכדומה, וכפי אהבתו לנו נשתדל להחזיר לו אהבה ונשמח את בוראנו בכמה שיותר טוב ובכמה שפחות רוע, כי כך נרבה לשמחו במעשי ידינו ואמן.

ומכל עניין המרגלים נלמד, עד כמה עלינו להיות זהירים מלשחק בניסיונות אפילו לשם שמים, כי היצר שלנו מחכה לנו שנאתגר את עצמנו בניסיון כי אנחנו בטוחים בכוחנו, ופתאום לא משנה מה הסיבות - מגיעה הקריסה ואנחנו חלילה נופלים שדודים לפנינו, לכן אל תאמין בעצמך עד יום מותך, סגור את כל דלתות הניסיונות ואל תסמוך על כוחך אלא אשרי אדם מפחד תמיד, ונזכור שגם בתפילה אומרים "ואל תביאנו לא לידי חטא ולא לידי עבירה ולא לידי ניסיון ולא לידי

וזהר לבנו - שלח

ביזיון", כי הרבה מקרים שבשעת ניסיון הדברים משתבשים למרות הכוונות הטובות, ואם נברח מניסיונות נזכה לאור ה' עלינו תמיד אמן ואמן.

"שלח לך מרגלים" – לך, להנאתך ולטובתך

תורה, כי אז הושלם מנין עם ישראל ל 600 אלף בני 20 שנה ומעלה, שזה בדיוק כמו המספר של מקבלי התורה "במתן תורה", ואז לימדם בדיוק כמו שלימד בפעם הראשונה.

ועל כן אמר משה, כפי שקיבלתי כך החזרתי בסיום חיי ותפקידי, שכמו ביציאת מצרים קיבלתי 600 אלף שקיבלו תורה, כך גם השבתי בשלימות עם ישראל שיש בו 600 אלף מקבלי תורה מגיל 20 ומעלה, ונלמד מזה שגם אם משהו השתבש והתקלקל וקריס עדיין אפשר בסבלנות לתקן, והיה מזה רווח גדול למשה, שככה גם אלו שמתו זכו ללמוד תורה מפי משה רבינו, וגם הדור החדש, כך שיצא שמה זכה ללמד 2 דורות תורה!! והדור הראשון למרות שמתו עדיין חשובים הם ומעלתם גדולה מאוד, כי הם היו דור שקיבלו תורה בסיני, לא פלא שהם דור דעה.

וכמו שמוספר בגמרא בבא בתרא (ע"ג ע"ב), על רבה בר בר חנה, שהלך עם סוחר ישמעאלי לראות את מתי המדבר, וראה אותם שוכבים על גבם ופניהם זוהרות, וגופם היה גדול עד כדי כך, שהישמעאלי יכול היה לעבור תחת ברכיהם המורמות כשהוא רוכב על גמל ואוחז רומח בידו, ורבה בר בר חנה שרצה ללמוד מהם הלכות ציצית, חתך את כנף בגדו של אי מהם עם פתיל התכלת. אך כתוצאה מכך לא יכול היה לזוז ממקומו, עד שהשיב את הגזלה, ואכן דור דעה זה לא אבד, והראיה שפניהם זוהרות!!!!

וזוה חיזק אותי, שגם אם קלקלת והתיקון דורש זמן פי 40 ממה שקלקלת, תלמד ממשה רבינו שכך עמל לתקן, ש 40 שנה משה תיקן את עם ישראל, וכך זכה שמלבד זה שתיקן את עם ישראל הוא גם לימד 2 דורות של עם ישראל תורה, וזו הנאת משה רבינו העצומה, וכמובן הוא גם הוכיח שאפשר לתקן ולבנות הכל לגמרי מחדש, נכון, לקח 40 שנה לתקן במקום שנה, אבל העיקר שהצליח ותיקן!! לכן יהודי אל יאוש!! אל תגיד זה יקח המון זמן לתקן, אוי לי!! ואין מצב שאצליח!! אלא הבה נתחזק ואפילו 40 שנה נשקיע לתקן, וגם אם זה קשה נתמיד ונתקן עד יומנו האחרון, בתשובה ותיקונים אמן ואמן.

"למה נסמכה פרשת מרגלים לפרשת מרים"

הקטנה מכפירה שזה צרעת על לשון הרע, הרי לנו שכפירה חמורה מלשון הרע, ואם כן מדוע בחטא המרגלים מדגישה התורה שהיה בעיקר לשון הרע??

ובעצם גם המרגלים לא נענשו בצרעת, אלא מתו במיתה משונה שמתו כביאור רש"י "במגפה לפני ה' – באותה מיתה ההגונה להם מדה כנגד מדה, הם חטאו בלשון ונשתרבו לשונם עד טבורם ותולעים יוצאים מלשונם ובאין לתוך טבורם", ומלשון זה מובנים הדברים שהם קיבלו עונש על חטא שעשו "רע עם הלשון" שלהם, ואכן עיקר חטא המרגלים היה כפירה, ולכך נענשו בחומרה שמתו במגפה, ובעונש הזה כלול כל מה שחטאו עם לשונם, הן דיבור רע על הארץ והן דיבורי כפירה החמורים מהם.

ולא רק על מה שדיברו בלשונם נענשו בלשונם מידה כנגד מידה וכאמור, אלא גם על מה שראו בעינים ולא לקחו מוסר גם על זה נענשו, ועונשם היה שהם לא מתו מיד במגפה אלא כמו שכתב הבית יוסף בטור או"ח סי' תק"פ שהמרגלים נענשו, שמתאריך ח' באב לשונם נשרבבה עד טבורם והתולעים היו יוצאים מלשונם ובאים לתוך טבורם, וככה סבלו במחלות רעים עד יז' אלול ורק אז מתו.

ואכן יז' אלול זה אחד מהימים שנפסק בטור שמתענים בהם מן התורה, ואכן במשך כמעט 30 יום ראו אותם סובלים ממחלות רעות ומכוערות המעוררות בחילה ושאט נפש, וזה מידה כנגד מידה כי הם ראו ולא לקחו מוסר - אחרים יראו אותם סובלים בכיעור ויקחו מוסר ויתענו.

וממילא נלמד כולנו לראות ולהתבונן או בעונשו של אחר או מכל דבר שמסוגל לחזק ולקחת מזה מוסר, כי זה מציל מהחטא, וגם כי אם לא ניקח מוסר אז כנגד שראינו ולא לקחנו מוסר חלילה, אחרים יראו אותנו סובלים בכיעור והם כן

קודם שאלנו איזו הנאה וטובה הייתה למשה רבינו משליחת המרגלים?? וכי משה רבינו לא האמין שהארץ טובה היא מאוד מאוד?? וכי יצא מזה טובה למשה?? והמושב זקנים מתרץ שלולי חטאו המרגלים היו ישראל נכנסים תכף ומיד לארץ ישראל והיה על משה למות מיד, ובגלל חטא המרגלים משה הרוויח עוד 40 שנה לחיות.

וקשה לעני"ד התירוץ, וכי תפקידו של משה היה רק להכניסם לארץ ישראל, הרי משה לימד את עם ישראל תורה, ואיך ייתכן והיה צד שיחסרו 40 שנות לימוד תורה של משה לעם ישראל?? ועוד קשה, וכי משה רצה לחיות בשביל עצמו?? וכי יש הנאה למשה שהוא יחיה יותר זמן – על חשבון זה שעם ישראל יחטאו וימותו?? הרי כל כולו היה עבור עם ישראל עד כדי כך שבחטא העגל הוא ביקש מה' למות, העיקר שיתעוררו רחמי שמים על עם ישראל??

ונראה לתרץ, שאכן אם דור יוצאי מצרים היו נכנסים לארץ ישראל, אם כן אכן משה סיים את תפקידו, כי הוא כבר לימד אותם תורה, אבל היות וכל אותו דור מת, לכן משה רבינו היה חייב ללמד מחדש את הדור החדש שהם ייכנסו לארץ ישראל אחרי שלמדו תורה ממשה רבינו, והלימוד לדור החדש לקח 40 שנה, כי עיקר הלימוד של משה לדור הצעיר של עם ישראל היה בשנת ה-40 במשנה

כתב רש"י שרשעים הללו ראו ולא לקחו מוסר, שואל רבי ירוחם ממיר וכי זה חטאם! הרי חטאם היה שדיברו לשון הרע על ארץ ישראל! ותירץ שאם היו לוקחים מוסר הם לא היו חוטאים! או שנגיד שבכל עבירה מחשבנים גם את הכסף הקטן, דהיינו כל זווית של חטא נלקחת בחשבון ולא רק החטא הגדול והמשמעותי לטוב ולרע.

אבל בכל זאת קשה מאוד, מדוע חטא המרגלים זה חטא לשון הרע, הרי המרגלים חטאו גם בכפירה, שאמרו "כי חזק הוא ממנו" וכוונתם שהגויים בארץ ישראל חזקים יותר מבורא עולם ולכן הם יהרגו אנשים נשים וטף, וזה גרם לכולם לבכות בלילה הוא, ולכאורה כפירה חמורה הרבה יותר מחטא לשון הרע?? וקודם ביארנו שכפרו בטעות.

וגם לכאורה הם הסיתו לעבוד עבודה זרה, כמו שהביא רש"י "ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה" שרצו לעבוד עבודה זרה, וזה חמור יותר מלשון הרע?? אמנם ייתכן שלא המרגלים הציעו לעבוד עבודה זרה, אלא כפי שיתבאר בסמוך שהיו אלו משבט שמעון או גם משבט לוי.

והנה לגבי קרח הקשה הכלי יקר למה לא נענש קרח בצרעת כמשה ומרים?? ותירץ, לפי שהיה קים ליה בדרכה מיניה, דהיינו שאם אדם עבר עבירה שיש בה עונש גדול וקטן, למשל רצח בן אדם ובהריגה הזו הרס לנרצח את החולצה, אזי מענישים אותו בעונש הגדול על הרצח ולא מענישים גם בעונש הקטן לשלם את החולצה, שהרי כבר בעיקר ובתורת משה ורצה לבטל את הכהונה ולכן נענש בעונש החמור שנבלע באדמה ולא קיבל צרעת על העבירה

וממילא נלמד כולנו לראות ולהתבונן או בעונשו של אחר או מכל דבר שמסוגל לחזק ולקחת מזה מוסר, כי זה מציל מהחטא, וגם כי אם לא ניקח מוסר אז כנגד שראינו ולא לקחנו מוסר חלילה, אחרים יראו אותנו סובלים בכיעור והם כן

וזהר לבנו - שלח

יקחו מוסר, אז יפה שעה אחת קודם, שלא נצטרך חלילה להדגים לאחרים, אלא אדרבה נתחזק ונחזק אחרים מתוך בריאות איתנה ולב טוב, מתוך שמחה ולא מתוך צער וסבל, אלא בפנים שמחות ומאוסרות שזכינו לאור ה' באהבה.

"איש אחד למטה"

שקועים בלימוד התורה גם בהליכתם מבית המדרש לבית וכן בכל מקום ובכל רגע, כך **שלא ראו** את המלך עובד, ולא שמו לב ולא חשבו בכלל על זה, אלא המשיכו בהתמדתם, וככה ניצלו מגלות פרעה והמירו זאת לעמל התורה.

והוכחנו שבאותו משקל התנהגו הלויים בספירת הלויים, משה נשאר מחוץ לאהל וספר, כי הם - הבעלים המשיכו בהתמדה ולא עזבו את תלמודם בשביל להתכוון לביאת גדול הדור לביתם, כי התמדתם הייתה אותה התמדה לטוב ולרע כביכול, ומשה רבינו ובורא עולם ידעו והכירו בהתמדתם, לכן ידעו בבטחה ומראש שהבעלים לא יהיו בבית אלא יישארו בבית המדרש ללמוד,

ולמרות שהבעלים לא היו, הם לא הפסידו כלום מהתמדתם. **ואדרבה** הם הרוויחו יותר, שבסוף הם זכו ליותר מביקור של גדול הדור, **הם זכו** שמשה עומד על פתח האהל **ובת קול יוצאת מן האהל**, ואכן אצל בכורי ישראל לא כתוב **"על פי ה'"** למרות שגם הם נמנו מגיל חודש כבני לוי, ועל כרחך כי שם הבעלים היו באוהל ולא הנשים, מה שאין כן בבני לוי המתמידים (כך הוכיח הרב הכהן מונק מאשדוד).

וגם כאן התמדתם הצילה אותם שלא היו בעצת המרגלים כלל וכלל. **וייתכן** שמיד שמשה ראה שמשבט לוי לומדי התורה אין נציג, זה כבר **הדליק אצלו נורה אדומה**, שמא יש כאן פתח לחטא ומכשול, הנה **המתמידים משבט לוי בחוץ**, כנראה יש כאן בעיה, **ולכן** מיד התפלל על יהושע, קה ושיעך מעצת מרגלים, ואולי גם שיהושע יתן להם עצה.

ונלמד גם אנו לשים לב לנורות אדומות ולסימנים בכדי להיזהר ולהימנע מטעויות ועבירות או מעשים שנראים כמצוות והופכות לעבירות חמורות רח"ל.

"ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה" - המשך

כי כאן כבר לא נסלח לדור ההוא, **ולכן** הם חששו שיהיה **חילול השם עצום** אם בורא עולם יהרוג את כל עם ישראל, **וכפי** שטען משה רבינו **"מבלתי יכלת ה' להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר"**, לכן הם רצו **כאילו לעבוד עבודה זרה**, כדרך **שאמר דוד המלך לעבוד ע"ז**, **שלא יהיה חילול ה'** שבנו אבשלום מבקש להרוג צדיק, ולכן חשב לעבוד ע"ז כלפי חוץ בלי מחשבה וקבלת ע"ז כאלוהות, בכדי למנוע חילול ה', שכך כולם יגידו מגיע לדוד את הרדיפות **סנהדרין ק"ז**.

וכמו שבמעשה דינה, **שמעון ולוי חסו על כבודם של ישראל והרגו את שכם**, כך גם כאן הם התעוררו לנסות למנוע ולצמצם את החילול ה', **ויעקב** אבינו התפלל שבכל המצב הנורא הזה של המרגלים לא יוזכר שמו כי זה עסק ביש מחריד ומזעזע שאפילו בני התורה המתמידים חשבו לעבוד ע"ז רק בכדי למנוע ולצמצם את החילול ה'.

ובדרך אחרת יתכן ששבט לוי לא רצו שהקב"ה ישמיד את עם ישראל כי נשארו - לוי, ומהם יתחיל שוב עם ישראל.

ונלמד כמה עלינו להימנע מלחלל שם שמים במעשינו עד כדי כך שגדולי ישראל חשבו לעבוד כאילו ע"ז בכדי למנוע חילול ה', אז ניזהר מאוד שלא נחלל שם שמים ברחוב ובבית, אלא אדרבה נקדש שמו ברבים בשמירת העיניים ולא נסתובב במקומות שלא מתאימים ליהודים, ונקדשו מתוך יראת שמים אמתית וזיכוי הרבים בכל מקום ובכל דרך, ובקידוש ה' נתקן את כל החילול ה' שנכשלו בחיינו, ומתוך קידוש ה' נתעלה למדרגות של קדושה עצומה אמן ואמן.

"ויקרא משה להושע בן נון יהושע"

זה סיבה שאין צורך להתפלל עליו??? **אלא** נראה לתרץ על פי מה חידוש ששמעתי משכני היקר מצדיקי אשדוד, שרש"י בפרשת בהר שאל **"מה ענין שמיטה אצל הר סיני"**?? והתחדש לו תשובה, ששמיטה זה לעזוב, להזניח -

ובכל זאת לא נבחר נשיא גם משבט לוי, כי בין כך ובין כך לא נטלו חלק בארץ, ליקוטי בתר לקוטי בשם **הריטב"א**. **וקשה** לי שהרי גם הם אמורים לגור בארץ ישראל ולחיות בה, והסכנות נוגעות גם להם, אז גם להם היה צורך לבדוק אותה, גם אם הם לא קיבלו חלק בארץ??? ואם דבר מצווה ושליחות של מצווה היה כאן, למה כאן אהרן לא שאל והצטער למה יגרע חלק שבטי???

וייתכן כדברי **המהרש"א** ששליחות ה' הייתה רק שיצאו 2 שליחים, ורק אחר מכן נוספו עוד כבקשת עם ישראל, כמו שנאמר (דברים א' כ"ב) **ותקרבון אלי כולכם ואמרו נשלחה אנשים לפנינו**, ולכן שבת לוי המתמידים עסקו בהתמדה בתורה ולא היו בין אלו שנגשו וביקשו ממשה להוסיף מרגלים, **וגם כאן לא שמו לב שמבקשים עוד מרגלים**.

או יתכן שמי שמונח בלימוד התורה יצר הרע לא בא אליו, וגם אם בא אליו משכהו לבית המדרש, דהיינו תשתמש בכוח התורה ובשכל הישר שיש בתורה ותגלה שעצתו עצת כסיל וממילא לא תקשיב לו ולעצתו, ולכן הם לא טעו ונמשכו בעצת היצר הרע לבדוק את דברי בורא עולם.

וכמו שביארנו בפרשת במדבר ששבט לוי מהתחלה לא עבדו לפרעה, כי טענו אנחנו לא ניתן כבוד למלך כי אנחנו עמלים בתורה, ולמרות שיש מצוה לחלוק כבוד למלך, יתכן שהם בחרו במצוות לימוד תורה כי חששו שזו עבודה בלי סוף למלך כפי שאכן קרה, **או יתכן** ששבט לוי היו כל כך

כתב רש"י בשם חכמינו, **"נתנה ראש"** הכוונה שרצו לעבוד עבודה זרה, וכידוע **"איש אל אחיו"** זה שמעון ולוי, ועליהם אמר יעקב קודם פטירתו, על פי הגמרא סנהדרין ק"ט **"שמעון ולוי אחים, בסודם אל תבא נפשי"** וסודם זה חטא המרגלים, **ומקשה המהרש"א** הרי שבט לוי לא היה בחטא המרגלים??? **ותירץ** שזה הולך רק על שמעון, שאולי הייתה קבלה לחז"ל ששמעון היה הראש שהדיח את המרגלים לדבר רע ולחטוא בלשונם, כשם ש**"בקהלם"** זה רק על שבט לוי שקרח יצא מהם.

ועדיין קשה לעני"ד, שכאן במרגלים הרי כתוב **"איש אל אחיו"** ורש"י כתב בראשית מ"ט שזה **שמעון ולוי יחד**??? ואם כן איך יתכן ששבט לוי המתמידים בתורה שלא חטאו בעגל ובמרגלים יציעו הצעה לעבוד עבודה זרה???

ונראה לחדש שדווקא שבט לוי בראותו את הקלקול הנורא הבינו שכאן עם ישראל חצה את כל הקווים האדומים, עד כדי כך שמשה ואהרן נפלו על פניהם ובורא עולם רצה להשמידם מיד, ובסוף המיתם במשך 40 שנה,

ונלמד כמה עלינו להימנע מלחלל שם שמים במעשינו עד כדי כך שגדולי ישראל חשבו לעבוד כאילו ע"ז בכדי למנוע חילול ה', אז ניזהר מאוד שלא נחלל שם שמים ברחוב ובבית, אלא אדרבה נקדש שמו ברבים בשמירת העיניים ולא נסתובב במקומות שלא מתאימים ליהודים, ונקדשו מתוך יראת שמים אמתית וזיכוי הרבים בכל מקום ובכל דרך, ובקידוש ה' נתקן את כל החילול ה' שנכשלו בחיינו, ומתוך קידוש ה' נתעלה למדרגות של קדושה עצומה אמן ואמן.

כתוב בתרגום יונתן בן עוזיאל, **"כשראה משה ענוותנותו קרא לו יהושע"**. וצריך להבין מה הקשר שבגלל שליהושע הייתה ענווה לכן צריך משה להתפלל עליו??? הרי ענווה זה דבר טוב, **ואדרבה** אם יהושע עניו אם כן הוא צדיק, ודווקא

וזהר לבנו - שלח

אמתית!!! שלא מגיע לי צלי"ש למרות ההישגים הגבוהים משאר האדם, כי אני לא עשיתי כל מה שביכולתי להגיע בנתונים שלי ובכוחות המיוחדים שבורא עולם נתן לי, וזה מחשבת משה רבינו עליו השלום בענווה אמתית יותר מכל האדם, כי אף אחד לא הגיע לרמה שלו, ובכל זאת למרות דרגתו הגבוהה ביותר טען והאמין שזה לא מספיק מצדו.

ולכן כתוב במדרש שכשמשה ראה את **ענוותו של יהושע** התפלל עליו והוסיף י' לשמו **"קה יושיעך מעצת מרגלים"**, כי בענווה יתירה יש מצב שהוא ירגיש שהוא כאפס וחלש לעומת אחרים היותר מושלמים ממנו בניצול כוחותיהם, ולכן יש מצב שיהושע יבטל את דעתו ויסכים לשאר המרגלים והוא ייפול כמוהם חלילה, **לכן** התפלל עליו, שלמרות הענווה יהיה לו כוח לעמוד כנגד אחרים ולא יסכים להם, שגם לו תהיה דעה עצמאית וברורה, כי יש לו תוכן חזק וקדוש ויש בו כוח וקדושה, ולמרות הענווה הוא לא יחשוב שהוא אפס חלילה!!! ובוודאי בזמן שלא מתאים וודאי אסור שיחשוב כך, **אדרבה ויגבה לבו בדרכי השם**.

המשך

בעולם האמת כבר ידע זאת בלי נבואה זו?! אלא משמע שעוד בחייו כבר ידע ושמח מזה שבורא עולם קרא לו כך!!!

ולכן נראה לענ"ד שכשבאו אהרן ומרים לבקש את סליחתו כנראה מעצמם התוודו ופרטו את חטאם וטעותם, ולכל הפחות אמרו לו את הנבואה הקשורה אליו.

ואם כן במקום לכעוס עליהם, משה באותו רגע שמח מאוד, ונראה שאפילו הודה להם על שגרמו לו את שמחת חייו, **וייתכן** עוד שאם היו שואלים את משה האם שווה לך שדיברו עליך את הלשון הרע, ייתכן שאפילו בלי מידת הענווה הוא היה אומר ודאי ודאי!!! כי בזכות הלשון הרע שדיברו עליו הוא קיבל את מתנת חלקו - **כל שבחו, אבל מכל מקום תיסגר הצדקת מרים שבעת ימים**, כי לשון הרע אסור לדבר אפילו אם המדובר צדיק ועניו ולא ניפגע, ואדרבא הרוויח מזה את כל חייו, כי לנו אסור לעשות שום דבר רוע מצדנו.

ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם – המשך

מנביאים אחרים ולכן משה רבינו פרש מאשתו, ומרים שלא הבינה זאת חטאה טעתה ונענשה.

ולכן גם המרגלים היו צריכים לחוש גאווה שהם ענקיים בכוח ובקדושה, כי הם בני אברהם יצחק ויעקב וטעו וחטאו בכך שלא הרגישו כך, **ורק** כלב בן יפונה הבין זאת והתקרב למקום הענקיים והשתטח על קברי אבות כי ידע שמהם יש לעם ישראל את העוצמה והכוח, וברור שכלב לא חש לרגע כאילו הוא כחגב מול הענקיים אלא להיפך הוא הרגיש ענק לעומתם ובני הענק הם לעומתו כחגבים כי הוא מבני הענקים האמתיים בן לגדולים אשר בארץ שהם גדולי עולם אברהם יצחק ויעקב, ולכן הוא ניגש בלי פחד כלל!!!

ונלמד מזה, שגם אם חלילה חטאנו וכשלנו בחיינו לעולם לא נגייד שאנחנו אפס, כי זה גורם להידרדרות נוספת וסופנית, כי אם לאנשים צדיקים וענווים אסור להרגיש אפסים, למרות שזה חלק ממעלתם וההיפך מהאיכות שלהם, כל שכן מי שחטא ובמצבו הוא ראוי להיחשב כאפס, ודאי שאסור לו לומר זאת על עצמו!!! אלא חייב לומר אני לא אפס!!! ריבונו של עולם, אכן טעייתי וחטאתי!!! אבל יש בי נשמה קדושה ועליונה!!! נכון לצערי התלכלכתי מאוד, אבל אני עדיין מסוגל לנקות הכל, כי טמון בי ערך גבוה ועוצמתי מאוד מאוד "נשמה קדושה וטהורה".

עוד בעניין

ויתכן שכאן היה שלב נוסף בענווה קשה יותר, שכל הזמן משה חשב, נכון, עד עכשיו קיבלתי אישור שאני מושלם, אבל מעכשיו אולי שוב אני מחסר בשלימות העבודה, ואדרבה דווקא בגלל שקיבלתי ציון מושלם יתכן שאני סומך על עצמי יותר מידי ומרמה את עצמי שאני ממשיך להיות מושלם.

התבטלות, הרגשה של חוסר שייכות, והיות ומצב כזה אצל אדם אפשר שיפול גם לרוע, כי אם אני אפס אין לי מה להפסיד!! **לכן** נסמכה שמיטה להר סיני, לומר שצריך ענווה כמו סיני שניתנה עליו תורה, שאני קטן אבל יש בי תוכן יש בי חשיבות וקדושה.

אז אם כך מה זה ענווה? היא הענווה האמתית? **התשובה**, זה לא שאני אפס! זה לא שאני לא שווה כלום! כי הנה משה היה עניו מאוד מאוד מכל האדם, בכל זאת פרש מאשה למרות ששאר הנביאים לא עשו כן, כי משה ידע וכפי שהסביר זאת ה', שמשה הוא נביא גדול יותר מנביאים אחרים, ולכן רק עליו הייתה מצווה לפרוש מאשה, ומוכח שהוא הכיר במצבו ובדרגתו הגדולה שהיא מעל מכל הנביאים, וא"כ מה הכוונה שהוא היה עניו מכל האדם?!

והתשובה היא שמשה רבינו חשב שאדם אחר בכוחות שלו ובנתונים שלו היה מגיע להרבה יותר ממנו, ולא הרגיש שמגיע לו הערכה ותודה, **אלא** חשב אני בחוסר ובמינוס, שלא הגעתי לכל מה שאני מסוגל להגיע, וזה ענווה

ונשבת קודש בשחרית התחדש לי ברוך השם, חידוש עצום בתפילה, שאומרים **"ישמח משה במתנת חלקו, כי עבד נאמן קראת לו"**, ויש לעיין מתי הקב"ה קרא לו **"עבד נאמן"???** **והתשובה** היא שהיה זה דווקא כאשר דיברו עליו לשון הרע, ובאותו זמן מרים ואהרן קיבלו מוסר על שדיברו נגד משה, ואם כן יוצא שדווקא אז משה שמח!!!

כי אז ה' אמר עליו **"בכל ביתי נאמן הוא - עבדי משה"**, ושמחתו הגדולה היא שהנה הוא קיבל אישור מה' שהוא כן השלים את יכולותיו כראוי, והוא כן השלים כראוי את מטרותיו, איזה שמחה ואושר לאדם שכל חייו דאג שלא ממלא כראוי חובותיו והנה קיבל ציון מושלם מה'.

רק שיש לדון כי כתוב **ישמח משה בלשון עתיד**, ואכן בורא עולם אמר את כל שבחו של משה **שלא בפניו** כמו שכתוב **"ויצאו שניהם"**, ואם כן מתי התברר למשה שבת זה שמח בזה?? אם נגייד אחרי פטירתו מהעולם, הרי אז

זזה היה אמור להיות **מוסר השכל למרגלים**, שגם לשון הרע **שיצא מזה רווח עצום אסור לומר**, וכל שכן לשון הרע שגורם נזק לעם ישראל שימותו במדבר ושיתעכבו 40 שנה עד שיכנסו לארץ ישראל, וגם שבגללו כמעט רגמו למוות את יהושע וכלב.

ויתכן עוד שהמרגלים פחדו מהענקים, וכפי שתיארו זאת **"ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם"**, וכפי שכתב **החפץ חיים** שבוה טעו, שבמקום לשקוע בשפלות עצמם, בענווה מיותרת שלא במקומה, אדרבה היה עליהם ללמוד מהלשון הרע של מרים על משה מה זו ענווה אמתית ומהי ענווה מזויפת, שמשה למרות ענוותו הכיר בערך עצמו יותר

ונלמד מזה, שגם אם חלילה חטאנו וכשלנו בחיינו לעולם לא נגייד שאנחנו אפס, כי זה גורם להידרדרות נוספת וסופנית, כי אם לאנשים צדיקים וענווים אסור להרגיש אפסים, למרות שזה חלק ממעלתם וההיפך מהאיכות שלהם, כל שכן מי שחטא ובמצבו הוא ראוי להיחשב כאפס, ודאי שאסור לו לומר זאת על עצמו!!! אלא חייב לומר אני לא אפס!!! ריבונו של עולם, אכן טעייתי וחטאתי!!! אבל יש בי נשמה קדושה ועליונה!!! נכון לצערי התלכלכתי מאוד, אבל אני עדיין מסוגל לנקות הכל, כי טמון בי ערך גבוה ועוצמתי מאוד מאוד "נשמה קדושה וטהורה".

אם אכן כדברינו קודם, שאהרן ומרים סיפרו לו כשביקשו את סליחתו, שה' קרא לו **עבד נאמן**, ואז משה שמח מזה מאוד. **אם** כן יוצא שאחרי בשורה זו הוא חי לאחר מכן עוד כ 40 שנה, ואיך הייתה לו ענווה במשך כל השנים הנותרות?? הרי כבר ידע שהוא מושלם באישורו של ה'??

וטהר לבנו - שלח

ולא ושמח, שבמילה יש במשמעותה שכל פעם בעתיד שימח את עצמו במתנת חלקו, כי הוא התחזק ממתיקות זו שזכר בה להמשך עבודת הבורא בשלימות, ובכל זאת להישאר עניו ולא להרגיש מושלם וראוי.

אבל מצד שני כל פעם משה רבינו הזכיר לעצמו את השמחה והתענוג שקיבל מתנת חייו שבורא עולם מעיד עליו שהוא מושלם, ובכוח מתיקות זו התחזק לעבוד את בורא עולם עם כל יכולתו וכל מרצו, ואולי לכן כתוב **ישמח**

ונלמד מזה כפי שכבר כתבתי בעבר, שבכדי להתחזק ולנצח את היצר הרע בזמן של ניסיון קשה, ובכדי להשתיק את היצר הרע המתפרע בנו באש של תאוה ומנסה להורגנו לחלוטין, וגם בכדי לקבל דרבון ועידוד לעבוד את הבורא יתברך בהתלהבות ובשמחה ובחשק כראוי, עלינו להיזכר בזמנים המתוקים שהיו לנו ברוחניות, בשמחה ששמחנו והתלהבנו מאוד בשמחה של מצוה, וכשניזכר בהם נתעודד להתגבר על היצר ועל העצלות, ונקיים את המצוות בחשק ובהתלהבות, כי "אש של מצווה תגרש ויכבה את האש של היצר הבוער", אמן ואמן.

"ראו ולא לקחו מוסר" – ראייה חלקית

כנגד משה ואהרן וכ"ד משמרות עומדות לבני בניו, כולם מתנבאים ברוח הקודש, אפשר כל הגדולה הזאת עתידה לעמוד ממני ואני אשתוק, לכך השתתף, למרות ששמע ממה שכולם אובדים ואחד ניצול, וטעה ש"אשר יבחר ה' הוא הקדוש" נאמר עליו, וטעה בראייתו לפי שבניו עשו תשובה, ומסיים רש"י **שמשה היה רואה**, דהיינו שקרח ראה חצי תמונה לכן טעה, ואילו משה רבינו ראה את כל התמונה ולכן לא טעה.

וכן אשת פוטיפר ראתה ראייה חלקית כפי שכתב רש"י שהתורה השוותה אותה לתמר הצדיקה אשת יהודה, לומר לך, מה זו לשם שמים אף זו לשם שמים, כי היא ראתה באצטרולוגין באסטרוולוגיה שלה שעתידה להעמיד בנים מיוסף, ולא ידעה אם ממנה או מבתה, דהיינו חצי תמונה עתידית ולא ברורה, וכן פרעה ראה "ראו כי נגד פניכם", אבל לא ראה תמונה ברורה ומדויקת.

ואכן כל ראייה או נבואה חלקית צריך לפרש אותה נכון ולהשלימה בקדושה ובטהרה, ומלב נטול נגיעות אישיות ואינטרסים צרים, ולכן המרגלים אכן "ראו" אבל לא לקחו מוסר, שהיה להם כנבואה חלקית והיה מוטל עליהם לפרש ולהשלים כראוי את הראייה או הנבואה שראו בלי נגיעות.

ואם היו לוקחים מוסר ממרים, היו לומדים עד כמה אדם חייב לדייק ולהעמיק ולפרש בלי נגיעות, שהרי מרים פירשה לא במדויק וכראוי את פרישת משה מאשתו, רק בגלל שכאב לה "וכי רק בו דיבר ה' הרי גם עמנו דיבר ה'", והיות ולא השלימה את הפירוש וההסבר כראוי, אלא טעתה בגין צערה הפנימי, על כן נכשלה ונענשה.

כתוב בזוהר הקדוש שהמרגלים ידעו ברוח הקודש, שהם לא ישמשו כנשיאים בארץ ישראל, לכן הייתה להם מגמה שעם ישראל לא יכנס לארץ ישראל, ולכאורה אם ראו זאת, למה לא ראו את ההמשך שהם ימותו במדבר, הם מיד וכל בני דורם במשך 40 שנה, אלא מה נאמר, שראו רק חלק מהתמונה העתידית ולא את כולה.

אמנם מצאתי עוד חלק של נבואה שכביכול ראו, שמתוך דבריהם הרעים על ארץ ישראל "עז העם הישב בארץ והערים בצרות גדלת מאד וגם ילידי הענק ראינו שם, לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו", אפשר לשמוע בהם את הצליל וחלק מהתוכן שבורא עולם בעצמו אמר על ארץ ישראל: "שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת גוים גדלים ועצמים ממך, ערים גדלות ובצרות בשמים, עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק", רק שהם סיימו ואמרו "כי חזק הוא ממנו", וזה ההיפך מדברי בורא עולם שסיים "גוים גדלים ועצמים ממך" ממך - מעם ישראל.

וגם לא השלימו וסיימו שנקבל את הארץ בזכות אבותינו הקדושים, כהמשך דברי הקב"ה "וידעת היום כי ה' אלוקיך הוא העבר לפניך אש אכלה הוא ישמידם מהר כאשר דבר ה' לך, ולמען הקים את הדבר אשר נשבע ה' לאבתיו לאברהם ליצחק וליעקב", וכתבטחת בורא עולם בתחילת פרשת המרגלים "אשר אני נותן".

וגם אותה ראייה חלקית ראה קורח כפי שכתב רש"י: קרח שפקח היה מה ראה לשטות זה, עונה רש"י עינו הטעתו, ראה שלשלת גדולה יוצאה ממנו, שמואל ששקול

ונלמד מזה עד כמה חשוב יחד עם התעלות של קדושה ואורות הקדושה, לא לשכוח ללמוד ולהתמיד בתורה, אבל חובה גם שנלמד וניקח מוסר, שרק כך נגלה את הפנימיות שלנו, ונמחק או נתקן את המידות הרעות שבנו, שעלולים להפיל אותנו בהמשך עלייתנו בקדושה, ולהוביל אותנו למחוזות שה' ישמור, שחלילה נטעה ונטעה נחטא ונחטיא אחרים, לכן לעולם נלמד מוסר וניקח ונוציא חיזוק יומי מדבר המוסר, כך לא נהפוך קערה על פיה, ובעזרת השם נתקדש ונתעלה ברוחניות יחד עם תיקון המידות אמן ואמן.

ארבעים יום יום לשנה יום לשנה יום תשאו את עונתיכם

אבל מורי ורבותי מידה טובה גדולה ממידה רעה, ואם יום לשנה היה לרעה, כך גם יום לשנה יהיה לטובה, ולכן מורי ורבותי, אם נחזור בתשובה וגם נחזק יהודים אחרים עד כמה שידינו משגת, נגרום שיום של תשובה יחשיב לנו הבורא כמו שנה של עבירות שלימה.

וכך ב40 יום של תשובה וקדושה ומעשים טובים וחיזוק עצמי וחיזוק הרבים יחשב לנו כתשובה של 40 שנה, ואם בגבורות 80 שנה, דהיינו 80 יום של קדושה וחיזוק וזיכוי הרבים.

עם ישראל התעכבו במדבר ארבעים שנה במקום 40 יום שבהם הלכו המרגלים וחטאו, לא יום מול יום אלא שנה כנגד יום, וכל כך למה??? ויתכן שלמרות והמרגלים היו יחידים שחטאו משך 40 יום, בכל זאת המרגלים היו שליחי העם, והעם גם חטא כי העם דרש את שליחותם וגם הסכימו למסקנת המרגלים וזה החמיר את חטאם של המרגלים, ולכן נחשב שהמרגלים חטאו 40 יום כפול כל היהודים ששלחו אותם, אבל מספר התוצאה גבוה מאוד ולכן חס עליהם בורא עולם והסתפק ביום לשנה בלבד, כך יצא רק 40 שנה ולא יותר.

ולכן צדיקים טהורים, קבלו עליכם וגם זכו אחרים וזכו את הרבים ב 40 יום של קדושה וטהרה וחיזוק בתשובה ומעשים טובים, וכך נצליח לתקן 40 שנה של "עם תועי לבב", "עם לא ידעו דרכי", ובעזרת ה' נעשה ונצליח נתחזק ונחזק, רק חזק ואמץ!!

וזהר לבנו - שלח

יום לשנה תשאו את עונתיכם

והתשובה לכך היא על פי יסוד החידוש הקודם שהיות ויצא מזה עולם עצום של כוח של תשובה של 40 יום!!! שיום יחשב כנגד שנה של עבירות!!! זה ממש שווה למשה רבינו שטובת עם ישראל הייתה לנגד עיניו תמיד!!!

בנוך השם שיסוד חידושי התגלה לי בשבת קודש שאכן מקורו בקדושה, וברוך שכיוונתי ממש לדברי רבי יוחנן שמופיע ב**בילקוט שמעוני** שלח פרק י"ד רמז תשמ"ד, שכתוב שם שרבי יוחנן יצא לבית מדרש ודרש את הפסוק "ואותי יום יום ידרשון ודעת דרכי יחפצון", והקשה רבי יוחנן וכי ביום דורשים אותו ובלילה אין דורשים אותו?!

אלא לומר לך שכל העוסק בתורה אפילו יום אחד [בשנה] מעלה עליו הכתוב כאלו עסק בכל השנה, וכן הוא אומר במדת פורענות כמספר הימים אשר תרתם את הארץ יום לשנה, וכי ארבעים שנה חטאו והלא לא חטאו אלא ארבעים יום, אלא לומר לך כל העובר עבירה אפילו פעם אחת בשנה מעלה עליו הכתוב כאלו עבר כל השנה, ושימו לב, שלפי המדרש העיקר הוא יום לשנה לטובה, ומזה יוצא שגם לרעה הדבר כן, וזה כדברינו ממש שעיקר רצון הבורא ביום לשנה היה לטובה, להיטיב עמנו ולפתוח דלתות שערי תשובה בשפע רב לעם ישראל, שנתקן ב40 יום שנה של חטא, ושמחתי שמחה עצומה שמצאתי מקור נאמן ועצום לחידושי הודו לה' יתברך.

אז גם אתה יכול קדימה!!! ודע לך שאם הייתה רואה את אלפי ורבבות האנשים המשתתפים בתוכנית זו של 40 יום מכל חלקי עם ישראל, היית מאמין במאת האחוזים שגם אתה יכול!!! איש לרעו יעזרו ולאחיו יאמר חזק, בכוח חבורת קודש מנצחים את היצר הרע, לכן גם אתה יכול להצליח, רק תהיה מבקש ה' ותמצא לך חבורה של מבקשי ה', כי רבים הם!!!

וראיתם אותו וזכרתם את מצוות ה'

שלכל ציצית יש את הגימטריא של 600 וביחד עם החוטים והקשרים יוצא בדיוק תרי"ג, ושוב נשאלת השאלה, למה בחרה התורה להשלים את 10 שחסר ל 600 בצורה עקיפה, ולא לכתוב ישירות ציצית מלא???

ונראה לתרץ, שהתורה רוצה מצד אחד ללמד אותנו שיהודי בודד אחד לא יחשוב לרגע שאין באפשרותו לקיים את כל התרי"ג אלא רק בצירוף עוד יהודים, לכן חשוב היה לתורה להדגיש שאפילו כנף ציצית בודד אחד כבר מרמז ומזכיר את חובת קיום כל התרי"ג, ולכן גם ההשלמה של ה 10 שחסר בציצית, בא דווקא ממקום אחר ולא מתוך עצמו, כי באמת בכדי לקיים את כל התרי"ג צריכים עזרה והשלמה מיהודי אחר שיעזור לך להשלים, אבל אחרי הכל אתה יהודי חייב לדעת שמחובתך ובידך לקיים את כל התרי"ג.

ללמדנו, שיהודי חייב תמיכה ועזרה והשלמה מרב ומחברים בכדי להגיע לשלימות עצמו, שהוא לבד יוכל לקיים את כל התרי"ג, ועליך להתעקש להגיע לשלימות כי בידך הדבר, רק אל תתייאש ואל תתעצל, וזה הרעיון של חבורות החיזוקים שיש בקהילות הקודש, שחברים תומכים בחברים שלא ייפול לטומאה, ומעודדים אותו להתעלות במעלות התורה והיראה.

מקשש עצים ביום השבת

מחויבים בקיום המצוות, לכן הדגיש להם המקושש שטעו וגם הם במדבר חייבים לקיים את כל התורה.

ותמה הגאון רבי מרדכי, וכי למה סברו בני ישראל שיהיו פטורים מקיום מצוות שבת?? **ותירץ** באופן נפלא שבמצוות שבת כתוב "לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת", ובגמרא בקידושין ל"ז כתבה שבכל מקום שכתוב בתורה "מושבותיכם" הכוונה שמצווה זו נוהגת רק לאחר שעם ישראל כבש וחילק והתיישב בארץ ישראל, ולכן כאן היה מקום **לדור המרגלים** לטעון היות ועדיין לא נכנסנו לארץ

אולי ה' בכוונה הקפיד על עם ישראל שיהיה יום לשנה, בכדי שלטובה תהיה גם כמידה זו ולטובה זה יותר קל, כי במרגלים זה היה לרעה כי הם החטיאו את כל עם ישראל כמעט מלבד שבט לוי, ולכן היה לכל יום עוצמה כמו שנה.

אבל לטובה מספיק שנתחזק ונשתדל לחזק כמה שיותר יהודים, אפילו שלא נצליח לחזק את כולם, בכל זאת ה' ברחמיו במידת הרחמים ובטובו הגדול מסתפק בזה ויחשיב לנו יום לשנה, אז נקלוט, שכל העונש הגדול של יום לשנה היה פתח לחוזרים בתשובה, שנצלל יום לשנה ותוך 40 יום של חיזוק וקדושה וחיזוק אחרים נתקן 40 שנה.

אז מי לה' אלי!! צעקו המכבים, וגם אנחנו ביחד נקבל על עצמנו 40 יום שמירת עיניים ומחשבה, ונצעק מי לה' אלי!!! ונחזק אחרים, ונהיה יהודים טהורים ונתקן 40 שנות חיים שלא היו מושלמים, ודעו לכם את האמת, בזכות הרעיון של 40 יום חיזוק, אלפי יהודים קיבלו על עצמם את הרעיון זה ומתחזקים בזה כבר 3 שנים, וחלקם ברציפות ממש.

ולפי זה מובן נפלא מה כוונת התורה "שלח לך" - לטובתך, וכי איזה טובה יצא למשה רבינו מזה שהיו מרגלים שהחטיאו את עם ישראל ולכך 40 שנה התעכבו במדבר?? וכי טובה היא למשה רבינו??

אז גם אתה יכול קדימה!!! ודע לך שאם הייתה רואה את אלפי ורבבות האנשים המשתתפים בתוכנית זו של 40 יום מכל חלקי עם ישראל, היית מאמין במאת האחוזים שגם אתה יכול!!! איש לרעו יעזרו ולאחיו יאמר חזק, בכוח חבורת קודש מנצחים את היצר הרע, לכן גם אתה יכול להצליח, רק תהיה מבקש ה' ותמצא לך חבורה של מבקשי ה', כי רבים הם!!!

כתב רש"י שהגימטריא של ציצית זה שש מאות, ושמונה חוטים וחמישה קשרים ביחד זה יוצא תרי"ג, ושאל אותי יהודי יקר, מדוע כתוב בתורה ציצית בלי יוד נוספת?? ובכלל קשה על רש"י שאם כתוב ציצית בלי יוד אם כן חסר בגימטריא 10, כי ציצית זה רק 590?? וגם קשה, שכל הגימטריא של התרי"ג זה על כנף ציצית אחת מתוך 4 כנפות, ככתוב "וראיתם אותו", והרי למצוות ציצית חייבים 4 כנפות ובפחות מזה הציצית פסולה, ואם כן מדוע על כנף אחד כבר יש את הגימטריא החשובה של זכירת כל תרי"ג המצוות?? שלכאורה כזו גימטריא חשובה אמורה להיות על כל הציצית המושלמת??

וראיתי במעם לועז שמביא שכתוב 3 פעמים ציצת, אבל פעם אחת כתוב "לציצית", והלו' שהיא בגימטריא 30 מתחלקת ל3 הפעמים שכתוב ציצת בלי יוד, ככה יוצא

ללמדנו, שיהודי חייב תמיכה ועזרה והשלמה מרב ומחברים בכדי להגיע לשלימות עצמו, שהוא לבד יוכל לקיים את כל התרי"ג, ועליך להתעקש להגיע לשלימות כי בידך הדבר, רק אל תתייאש ואל תתעצל, וזה הרעיון של חבורות החיזוקים שיש בקהילות הקודש, שחברים תומכים בחברים שלא ייפול לטומאה, ומעודדים אותו להתעלות במעלות התורה והיראה.

הגמרא בשבת צ"ו מביאה דעת רבי עקיבא שהמקושש עצים היה צלפחד, אמר לו רבי יהודה בן בתירה בין כך ובין כך אתה עתיד ליתן את הדין, שאם כדברך למה אתה מגלה מה שהתורה הסתירה?? ואם לא כדברך הרי הוצאת לעז על אותו צדיק.

וראיתי בספר תכלת מרדכי של הגאון רבי מרדכי גימפל יפה שביאר את העניין על פי המדרש שהביא תוספות בב"ב קי"ט שהמקושש חילל שבת לשם שמים, כי דור המדבר חשבו שהיות ואינם עולים לארץ ישראל אם כן הם כבר לא

וטהר לבנו - שלח

מה שטען לו רבי יהודה בן בתירא "אם כדבריך" שלדבריך יש סתירה וכאמור.

ובכדי לתרץ את הסתירה לכאורה בדעת רבי עקיבא עצמו, נראה שאכן רבי עקיבא סבר ש"מושבתיכם" זה רק לאחר כיבוש ארץ ישראל, ולכן צדק צלפחד שתיקן את טעות דור המדבר, והוכיח להם שלמרות זאת שבת נוהגת גם לפני כיבוש הארץ מגזירת מלך, שהי ציווה לשמור עוד ממרה את השבת עוד לפני כיבוש הארץ ואפילו עדיין לא קיבלו את התורה, אולי זה כעין תוספת שבת כביכול.

וכמו כן ניסוך היין, למרות שגם בו כתוב "מושבתיכם", בכל זאת ה' בגזירת מלך קבע שיקדימו את מצוות ניסוך היין ויקיימו אותה במדבר, כי על ידי ניסוך היין שקיימו מאשכול הענבים שהביאו המרגלים במשך 40 שנה, בזה יתקנו מקצת מחטא המרגלים, ולכן הוסמך מצוות ניסוך היין לפרשת המרגלים, לומר לנו שתקיימו אותה במדבר עוד לפני בואכם לארץ בכדי לתקן את חטא המרגלים.

ללמדנו שגם חטא איום ונורא אפשר לתקן קצת על ידי תוספת קדושה ומצוה, אז אל תתייאש גם אם יש לך עבירות חמורות ומחרידות אל תשבר ותתייאש תתחזק בתורה ובמצוות ותתעלה ובעזרת ה' תתנקה ותתקדש והוא רחום יכפר עון ולא ישחית.

ויין לנסך רביעית ההין תעשה על העלה או לזבח לכבש האחד – המשך

לחזק את הניסיון להיכנס לארץ מתוך קושי ומסירות נפש, רק מתוך דיבורם לעם כשלו כמפורט בהרחבה.

לכן, משה כן השתמש בפירות שהביאו על פי ציוויו ושליחותו, ובפרט שיש כלל שאין אדם אוסר דבר שאינו שלו, והיות ומשה שלח אותם להביא מפירות הארץ כי זו הארץ שלנו, אזי כשהם בסופו של דבר לא רצו לכבוש את הארץ אם כן הם לא לקחו את הפירות לעצמם כבעלי הקרקעות, ורק משה שרצה להיכנס לארץ זכה בפירות שלקחו עברו ובשליחותו.

ולכן הפירות הם שלו ואין למרגלים בעלות לטמא ולאסור את הפירות של משה, וגם היה עניין מיוחד למשה דווקא להשתמש בפירות הללו בכדי לתקן במשך 40 שנה על חטאם של המרגלים.

ולא תתורו אחרי לבבכם

אחד שהתעכב שעה ארוכה בקריאת שמע כשאמר "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם" והרבה להתבונן ולחשוב מה אסור לראות ולהרהר!! ובעצם במקום להתחזק הוא בעצם נמשך בהרהור ונהנה מהלכוך רח"ל.

כמו כן לא לתור ולחפש כביכול לשם שמים ולצורך מצוה לדעת איפה יש נקודת תורפה בהגנה על קדושת ישראל, כי לפעמים כשמגלים את נקודת התורפה נגררים לראות עד כמה גודל הפרצה ונופלים לבאר שחת כי היצר הרע משתולל ומפתה ולא תמיד האדם חזק לעמוד נגדו, **ורבים וטובים נפלו חלל בפני היצר כשבדקו איפה נקודות התורפה, והאם אכן ההגנה מושלמת!!** וזה נוגע לכל תחום של קדושה וכל אחד יזהר היטב בעצמו לא להגיע לידי כך!!

ציצית פתיל תכלת

מצוות הציצית, שהרי הציצית בנויה מבד שעל הגוף שלנו שעוטר אותנו וכאילו חלק מאתנו, וממנו יוצאים חוטים שבהתחלה הם קשורים בקשרים חזקים לבגד, ורק בסוף הם חוטים פתוחים ומשחררים כביכול לאוויר העולם.

זהה מסמל את החיים של יהודי, שיהודי יכול לצאת מבית המדרש וכביכול להיפרד מגוף עולם היהדות, עם הוא קשור חזק לגוף עולם התורה בקשרים חזקים שוב ושוב,

ובפרט שזה כרגע גם לא בתוכנית לכן פטורים אנחנו ממצוות שבת לפחות.

אבל כל הסבר זה מתאים רק לשיטה בגמרא שמושבותיכם הכוונה לאחר כיבוש ארץ ישראל, אבל בגמרא יש שמפרשים שמושבותיכם הכוונה לכל מקום בו גרים יהודים, ואם כן לדעה זו אין הסבר והצדקה למעשהו של צלפחד כי בוודאי דור המדבר חייב בכל המצוות.

והנה רבי עקיבא עצמו אמר קידושין ל"ז שכל 40 שנה במדבר ניסכו נסכים עם הקרבנות מהיין שעשו מאשכול הענבים שהביאו המרגלים, והרי גם בפרשת הנסכים כתוב "מושבתיכם" ולמה ניסכו יין עוד לפני כיבוש הארץ, מוכח מכאן שסבר רבי עקיבא ש"מושבתיכם" לא בא לחדש שרק אחרי כיבוש נוהגת המצוה, אלא הכוונה בכל מקום, **ואם** כן חוזרת השאלה, שלפי רבי עקיבא עצמו אין טעם וסיבה מוצדקת לחילול שבת של צלפחד, כי ממילא מצוות שבת נוהגת בכל מקום בלי קשר לכיבוש הארץ, וזה

הגמרא בקידושין ל"ז מביאה את דברי רבי עקיבא שכל 40 שנה במדבר ניסכו נסכים לקרבנות מהיין שעשו מאשכול הענבים שהביאו המרגלים, ונשאלת השאלה, הרי באשכול ענבים זה המרגלים השתמשו לעבירה, שהרי בהם המרגלים המחישו לעם ישראל את רעת הארץ, שכשם שפירותיה של ארץ ישראל ענקיים ומשונים, כך טבעה וטבע אנשיה משונים לרעה.

ועד כדי כך שכתוב ברש"י שכלב ויהושע לא השתתפו בלקיחת הפירות כי זה שימש לרעה, ואם כן מדוע השתמשו בפירות הללו לצורך מצוה - הקרבת נסכים, הרי נעשה בהם עבירה???

ונראה לתרץ כמהלך שכתבתי בחטא המרגלים, שהמרגלים כשלקחו את הפירות וגם כשהביאו הם רצו רק

ראיתי מהאדמו"ר מסוכטשוב ה"שם משמואל", שהתורה מזהירה לא לתור אחרי לבבכם הכוונה לשני הלבבות, והכוונה גם ליצר הרע וגם ליצר הטוב, וזה במשקל שדרשו חז"ל בברכות נד' "ואהבת את ה' אלוקיך בכל לבבך" והכוונה לעבוד את ה' ביצר הטוב וגם עם היצר הרע.

וביאל את העניין, שלתור הכוונה לרגל ולחקור, ולכן כתב שעל היהודי להיזהר גם במצוות כביכול, שלא לחקור ולדרוש האם מבין הוא את ציוויו ה' במצוות התורה והאם יוצא לו מזה תועלת, אלא על כל יהודי לקיים את התורה והמצוות בתמימות כי כך ציווה ה' בלי שום תנאי!!

ונראה להוסיף על דבריו במשמעות אחרת, שלא נתור ונחפש לעקור את הרע כביכול בכוונות טובות, כמו אותו

הגמרא במנחות מג' אומרת התכלת דומה לים וים לרקיע ורקיע לכסא הכבוד, והתבוננתי במצוות הציצית הרי בזמננו לפי רוב הדעות אין לנו היום פתיל תכלת ואם כן מה יעורר אותנו במצוות ציצית??

וברוך ה' שמחתי כי נפל לי רעיון נחמד מאוד, שבעצם גם היום בלי פתיל תכלת עדיין יש לנו הרהור תשובה מעצם

וזהר לבנו - שלח

הוא יתנהג כבן תורה וירא שמים שמרגיש כל הזמן את הקשר ההדוק לעולם התורה.

ורק אז גם בחוץ הוא יגרום קידוש ה' שיראו שזה בן תורה ויהודי צדיק, כי גם בעולם החומר בעולם הגשמיות וברחוב

מתי לתור ומתי לא

קודם, ואם המרגלים עוד לפני שיצאו לרגל את הארץ כאשר היו כשרים הם היו מרגלים בעצמם ומגלים מה שורש רצונם לרגל את הארץ, יתכן שהיו נמנעים מלרגל את הארץ כי היו מגלים שבתוך תוכם טמון רצון המנוגד לרצון ה'.

אבל הם פשעו שהם לא חקרו מעצמם ולא בדקו מה עומק רצונם וכוונתם לרגל את ארץ ישראל, ולכן בהמשך דרכם כשהתעורר בהם הרצון לקטרג על הארץ הם נענשו למפרע כבר מתחילת יציאתם, כי אז היה טמון בהם החטא ופשעו שלא חקרו ובדקו לעומק בעצמם, ולכן עם ישראל נענש על כל 40 יום שהלכו כי כל יציאתם התברר לחטא וכאמור.

ובעצם יסוד הדברים הללו אמורים גם כלפי החידוש הקודם של האדמו"ר מסוכטשוב ה"שם משמואל", שלפעמים מותר לחקור ולברר את מהות המצווה וטעמי המצווה כפי שעשה מחבר ספר החינוך, וגם גדולי ישראל עצמם ממנים את שליחיהם לבדוק את ההגנות וסתימת הפרצות ובדיקת עוצמתם ויעילותם, בוודאי ובלי ספק זה נצרך וראוי ונדרש, וגם כל אדם עליו לבדוק שאכן הוא מוגן היטב מכל דבר רע, אבל קודם הבדיקה חייב אדם לבדוק את עצמו קודם ולברר מה מטרתו האמיתית שלא יהיה מעורב במטרתו גם להיכשל כביכול באונס תוך כדי הבדיקה, ומי שלא יודע לבדוק היטב ובאמת את עצמו שלא יעז להיכנס לבדיקות פרצות והגנות בכל תחומי היהדות.

דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם

השבוע אדם הניח תפילין היות ובשבת אין מניחים תפילין לכן אדם מסוגל לשכוח את מצוות ה' ולהיחלש ביראת שמים, ולכן ציווה ה' שילבישו ציצית גם בשבת, כך שאפילו בשבת יהיה לו תזכורת והתעוררות, והקשנו שאם כן מה יהיה על כל הלילות שבהם לא מניחים תפילין ולא לובשים ציצית, הרי אדם מסוגל להיחלש ביראת שמים בלילות?!

אלא יתכן שכאן התורה רוצה שהנשים תהינה עזר כנגדו וישמרו על הבעלים שיהיו חזקים בתורה וביראת שמים, כי כן דרכו של עולם ככתוב בברכי נפשי "תזרח השמש וכו' יצא אדם לפעלו ולעבודתו עדי ערב", שאדם כל היום מחוץ לבית ורק בלילה הוא חוזר לביתו, ואז הוא מוצא את אשתו והיא משמרתו מן החטא.

והתורה מצווה אותה את האישה הצדקנית גם לך חלק במצוות ציצית שתשמרי על קדושת בעלך, ואולי בדרך אפשר כוחה של האישה הצדקנית כציצית ותפילין בשמירת הבעל מהחטא ולעודדו לקדושה ולקיום כל המצוות.

ללמדנו, שתפקיד האישה ביהדות חשוב הוא עד למאוד, וחשוב מאוד להתחתן עם בת ישראל ששאיפת חייה האמיתית היא לבנות בית קדוש בישראל, כי שקר החן והבל היופי אשה יראת ה' היא תתהלל, והאשה תזכור תמיד שתפקידה להיות עזר לבעל ולא כנגדו ח"ו, שתראה לקנאות באמת בגדולי ישראל ולא בעשירי ישראל וכו', וכך יזכו לבנות בית נאמן בישראל.

ולא תתורו אחרי לבבכם

יבש לכל עניין רוחני, אלא יש בזה עוד יותר גרוע מזה כי ברבים מהם טמון מסרים של כפירה וזלזול באמונה התמימה רח"ל.

עוד נראה לבאר שכתוב שאלוקים ברא את האדם ישר והם ביקשו חשבונות רבים, שבדרך הישר אדם צריך להאמין שהעולם נברא על ידי בורא חכם שאין כדוגמתו, כי לא יתכן שנייר אחד יהיה כתוב ברצף הגיוני וכל שכן לא יתכן שהעולם יתוצר לבד בלי מישהוא חכם ששיכתב את כל היצירה המדהימה שעד היום לא גילו את כל סודותיה, ואדרבא כמה שמתקדמים יותר בטכנולוגיה כך מגלים שהמרחק לגלוי סודות הטבע רחוקים הם יותר ויותר ושחוכמת הטבע היא עצומה עוד יותר והיא אין סופית.

רק ישנם אנשים שחפצים לחיות בלי עול מלכות שמים, כי אם יש בורא יש לו דרישות, ולאנשים הללו רצונם לחיות בלי עול ודרישות לכן הם תרים וחוקרים ומחפשים כל מיני

חשבת לבאר מה הקשר בין תחילת הפרשה שהמרגלים תרו וחקרו את הארץ לרעה לבין סוף הפרשה במצוות ציצית שבה יש עניין פתיל תכלת שבנוי מסוג הדומה לתור וחקירה, שהרי אמרו פתיל תכלת דומה לים וים דומה לרקיע ורקיע דומה לכסא הכבוד, ומתכלת להגיע להיזכר בכסא הכבוד יש בזה כתיור והתבוננות וחקירה.

ובעצם בזה טמון ההבדל בין ריגול וחקירה שבתחילת הפרשה לסופה, שהכל תלוי במטרת הסופית של החקירה והריגול, שהמרגלים שחטאו וכשלו כי מטרת ריגולם הייתה למנוע מעם ישראל להגיע לארץ וכדברי הזוהר האמור

ובעצם יסוד הדברים הללו אמורים גם כלפי החידוש הקודם של האדמו"ר מסוכטשוב ה"שם משמואל", שלפעמים מותר לחקור ולברר את מהות המצווה וטעמי המצווה כפי שעשה מחבר ספר החינוך, וגם גדולי ישראל עצמם ממנים את שליחיהם לבדוק את ההגנות וסתימת הפרצות ובדיקת עוצמתם ויעילותם, בוודאי ובלי ספק זה נצרך וראוי ונדרש, וגם כל אדם עליו לבדוק שאכן הוא מוגן היטב מכל דבר רע, אבל קודם הבדיקה חייב אדם לבדוק את עצמו קודם ולברר מה מטרתו האמיתית שלא יהיה מעורב במטרתו גם להיכשל כביכול באונס תוך כדי הבדיקה, ומי שלא יודע לבדוק היטב ובאמת את עצמו שלא יעז להיכנס לבדיקות פרצות והגנות בכל תחומי היהדות.

הגאון רבי עקיבא אייגר זצ"ל בשו"ע או"ח יא' שאל מדוע הפסוק מתחיל בלשון דבר שהוא לשון קשה וממשיך בלשון אמירה שזה לשון רכה, וכפי שכתב רש"י בפרשת יתרו שדבר זה מיועד לגברים שעליהם ידבר בלשון קשה כגידיים ואילו לנשים על משה רבינו לדבר בלשון אמירה רכה, ולכאורה מה שייכות עניין זה לכאן?!

ומתוך הגאון רע"א על פי השולחן ערוך שם שכתב שצריך לטוות את הציצית לשמה או שיאמר לאישה טווי לי ציצית לטלית, ומבאר הגרע"א שברור שמצוות ציצית שייכת לגברים ולא לנשים, אבל עדיין לנשים יש חלק במצוות ציצית כי הטוויה היא מלאכת נשים.

והדברים צריכים ביאור, וכי היות והנשים מכינות בדרך כלל את הציצית לכן טרחה התורה להתייחס לנשים כאילו הן מצוות במצווה? וגם לא מצאנו חומרא שאשה תטווה.

ונראה לתרץ על פי האמור קודם, ששאלנו שהנה מצאנו במדרשים שבורא עולם טוען למשה רבינו שלמרות שכל

ללמדנו, שתפקיד האישה ביהדות חשוב הוא עד למאוד, וחשוב מאוד להתחתן עם בת ישראל ששאיפת חייה האמיתית היא לבנות בית קדוש בישראל, כי שקר החן והבל היופי אשה יראת ה' היא תתהלל, והאשה תזכור תמיד שתפקידה להיות עזר לבעל ולא כנגדו ח"ו, שתראה לקנאות באמת בגדולי ישראל ולא בעשירי ישראל וכו', וכך יזכו לבנות בית נאמן בישראל.

הגמרא דורשת אחרי לבבכם זה כפירה ואפיקורסות שאדם אומר אין אלוקים, נשאלת השאלה מה שייך לתייר ולחפש בהקשר של כפירה, מילא אם נפרש שהכל קשור לעניין שמירת העיניים מובן שהתורה מזהירה לשמור על העיניים ולא להסתכל ימינה ושמאלה, אבל בכפירה זה עניין של מחשבות בלבד ומה שייך לתור אחרי הכפירה? ובפשטות הכוונה לא להתעסק במחשבות כפירה, אבל אם כן שיהיה כתוב ולא תהרהרו או ולא תחשבו וכו'??

וענה לי ידידי הרה"ג רב חיים שלמה הכהן גרוס שליט"א שהתורה אוסרת לנו להתעסק בדברים העלולים להביא אותנו לידי כפירה ולכן אסור לקרוא וכו' ספרים ועיתונים של כופרים שעלולים ישירות או בעקיפין לגרום לקורא בהם להרהורי כפירה ח"ו, וכלול בזה גם ראיית סרטים אפילו בלי פריצות מלבד הביטול תורה ואובדן הלהבה הרוחנית שנכבית ומאדם רוחני הוא הופך לאדם

וטהר לבנו - שלח

איינשטיין התבטא "שמרגיז אותנו המחשבה שהעולם נברא", ואכן זה באמת מרגיז את מי שרוצה לחיות בלי האמונה!!!

הסברים מוזרים ודחוקים בכדי להסביר את תופעות הטבע ואת תופעת קיום העולם המופלא בלי צורך להאמין שהעולם נברא על ידי בורא עולם!! וכפי ששמעתי שאלברט

ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם

שנותנים לנו חיות וסיבה אמתית לקום בבוקר - סיבה אמתית ללכת לעבודה ולהתאמץ לפרנסה, כי אני הולך לקיים מצוות!!! וזה מחייבה אותי, מענג ומשמח - "והי בהם", אבל מי שמת בהם או מהם, אוי לו ואוי לנשמתו ואוי למשפחתו, כי בניו מרגישים שזה ומת בהם ומהם, ובוז יבוזו לתורה ולמצוות, כי למה עליהם להמשיך את מנת הסבל שאביהם מתייסר בו בחייו???

ולמרות שאתה מקפיד על קלה כבחמורה, אבל זה לא יעזור, כי זה אתה מראה לבניך דוגמה לסבל ועינוי מתמשך, וכי זה אתה רוצה להנחיל גם לבניך?? את הסבל והלחץ!!! ובדור קשה כמו הדור שלנו בקלות הבן יתנער מהקושי והעינוי והלחץ שברצונך להנחיל לו.

וכמו שמספרים על ר"מ פיינשטיין שתמה על יהודי אמריקה שמסרו נפשם על קדושת השבת, ובניהם ירדו מהדרך, והסביר שבכל שבוע פוטרו מהעבודה ונאנחו שזה בגלל שמירת שבת, נו, וכי איזה טעם של שבת היה בעיני ולב ילדיהם!! אז נבחר לעבוד את ה' "בשמחה - והי בהם!! ולא שימות בהם!!!"

זכרו, תפילה זה פרס ומתנה, ותפילה ארוכה זה יותר מזכיה עצומה של דאבל לוטו, כי דאבל לוטו עולה כפול והרווח כפול הוא, ואילו תפילה מושקעת שווה פי כמה וכמה!!! וחלילה לחשוב על תפילה - אפילו בימים נוראים כעול וכסבל, ואוי לנו אם נחשוב בלב מתי יגמר הסבל הזה, ודי כבר לקושי הזה שמתארך ומתארך, אלא "והי בהם", אלא צדיקים נתענג במצוות, אמור נאמר ליצר ולכובד גופנו, הרי ממילא אנחנו עושים אותם - את המצוות והתפילות, אז בא נעשה אותם בהתלהבות ובחשק ובשמחה, "והי בהם" ולא שימות בהם.

וגם ככה כל המשפחה תלמד שמצוות ותפילה זה שמחה חיות אושר ועושר, וכך אתה מחבר אותם לשורשים ולא מרחיק אותם בידך מקיום המצוות, ומתוך שלא לשמה בא לשמה, שבסוף מעצמך כבר תרגיש את נועם התפילה, ותשמח על הזכות שניתנה לך לדבר שעות ארוכות עם בורא עולם, ובעזרת השם אתה תזכה להתחבר למתיקות התפילה, ודרכה תגיע לדבקות עצומה בבורא עולם, ותתמלא בשמחה של מצווה ושל קדושה.

ועל פי כל הדברים מובן למה בורא עולם הורג את ילדיו הקטנים של אדם כזה שמואס ומתחמק ממצוות גם לא בזמן ריתחא, ייתן שזה לא בגלל עונש אלא כי מוטב שימותו בניו זכאים ולא ימותו חייבים, שהרי בגלל התנהגותו עתידים בניו להיות רשעים ושונאי תורה ומצוות, וכמו שהוא מתחמק ממצוות שלא ממש חייבים, כך בורא עולם מתחמק מלהחיות את בניו הקטנים כי בורא עולם לא חייב לסבול עוד רשעים שישנאו את מצוותיו וחוקיו.

הכנף פתיל תכלת

וכאן הבן שואל איך אדם ידמיין עד כדי כך?? ולמה על רוב בני אדם לא פועל מחשבות אלו למרות שמקיימים מצוות ציצית?? והתשובה הפשוטה היא על פי החינוך במצוה צה' שרק בשוגג מביאים חטאת ולא במזיד כי על אדם מזיד לא פועל הדמיון הזה, ומפני חטאינו אין לנו רגש ודמיון טהור.

*ולא תתורו אחרי לבבכם ואחר עיניכם

ויותו מחודד בספרי שחקר מי הולך אחרי מי?? הלב אחרי העיניים או העיניים אחרי הלב??

על הפסוק "גם בכנפיך נמצאו דם נפשות אביונים נקיים, ותאמרו כי נקיתי אך שב אפו ממני, הנני נשפט אותך על אמרך לא חטאתי" ויש דעה בגמרא שבת לבי שהכוונה על זלזול במצוות ציצית, כי על ציצית כתוב "על כנפי בגדיהם", ועל זה הבנים הקטנים מתים.

והבית הלוי טוען שלא מדובר על אדם שלובש 4 כנפות בלי ציצית והוא מאריך להוכיח כן מדברי הגמרא, וגם כי על זה אין אדם שיאמר לא חטאתי, אלא הכוונה לאדם שמתחמק מחובת מצוות ציצית ואינו לובש בגד עם 4 כנפות, ואכן מהגמרא מנחות מא' משמע שיש הקפדה גם על מי שלא מלביש בכלל בגד שמחוייב בציצית, וכפי שמלאך אמר לרב קטינא שבעידנא דריתחא - בזמן כעס הקב"ה מעניש גם על התחמקות מצוות ציצית דהיינו שלא מלביש בגד של 4 כנפות.

וכפי שכתוב בתוספות שההקפדה והעונש זה רק במקום שנוהגים ללבוש ציצית והוא מתחמק ממנה המקום, ומסיים הבית הלוי שזה שהוא מתחמק ממצווה למרות שמנהג המקום להקפיד זה עצמו מוכיח זלזול עצום במצוות וכמואס במצווה ועל כך הוא נענש בחומרא במיתת ילדיו הקטנים.

וממשיך הבית הלוי שזה כוונת הפסוק "הנני נשפט אותך על אמרך לא חטאתי", שאדם יטען הרי אין חובה ללבוש ציצית וממילא האדם טוען שהוא נקי ואין סיבה שהקב"ה יכעס עליו כי לא חטא כלל, ודווקא על זה ה' כועס ויעניש כהמשך הפסוק "הנני נשפט אותך על אמרך לא חטאתי - מה תזלי מאוד לשנות את דרכך", שהקב"ה כועס על ששינתת ממנהג המקום להתחמק ממצוות ציצית.

ובכל זאת העונש שהבנים הקטנים מתים אמור להיות מידה כנגד מידה, וצריך לבאר מה המידה כנגד מידה שיש כאן?? וגם מה המשמעות עידנא דריתחא, הרי אם הוא מזלזל מגיע לו עונש גם בלי עידנא דריתחא כפי שכתוב בפרשת בחוקתי שאם בחוקתי תמאסו וכו' ושם נכתב עונשים חמורים על כך??

ונראה לתרץ שהנה כתוב בפרשת כי תבוא שאת כל הקללות עם ישראל מקבל "תחת אשר לא עבדת את ה' אלוקיך בשמחה" ושם הבאנו את שאלת המפרשים הרי יש כלל שאין עונשין אלא אם כן מזהירים, נכון שכלל זה אמור על עונשי בית דין, אבל בכל זאת הרעיון שעל כל עונש צריך אזהרה שייך גם כאן, ובפרט שכתובים בפרשה קללות ועונשים חמורים ה' ירחם ויצילנו מהם ומסיבתם, אז על עניין חשוב כל כך איפה התורה כתבה את החובה לעבוד את ה' בשמחה???

והתשובה היא בפסוק "ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם והי בהם אני ה'" וכפי שפירשתי בפרשת אחרי מות, "והי בהם" - שנשמח במצוות שהם אלו

הגמרא במנחות מג' אומרת התכלת דומה לים וים לרקיע ורקיע לכסא הכבוד, כמו כן הגמרא שם מדי' מספרת על אדם שהיה זהיר במצוות ציצית שרצה לחטוא ובשעה שהגיע לחטוא נדמו לו 4 כנפות כמו 2 זוגות עדים ונבהל ופרש מהעבירה.

כתוב ברש"י: שהלב והעיניים הם מרגלים לגוף ומביאים אותו לידי עבירה, שהעין רואה והלב חומד.

וזהר לבנו - שלח

ובאמת שמעתי ממומחים גדולים מתוך ניסיון של אנשים רבים מאוד, שהעצה הטובה ביותר להתגבר על ההתמכרות ליצר הרע, זה בהחלטה חדה מאוד, אני לא חוטא בשום פנים ואופן יהיה מה שיהיה, אני לא חוטא!! נקודה!!

יכמובן מלבד ההחלטה יש חובה להתרחק מפתחי עבירה ולא להתקרב לניסיונות, כי על מצב זה נאמר אין אדם חוטא אלא אם כן נכנסה בו רוח שטות, כי כאשר אדם שהחליט לא לחטוא נמצא במקום סכנה של ניסיון עבירה יכול הוא למרות החלטתו החזקה, להסתחרר ולהגיע למצב של רוח שטות הנדמית לו כחוסר שליטה, למרות שגם במצב כזה עדיין באמת אפשר להתגבר על היצר כידוע כפי שיוסף הצדיק נמלט וכו'.

וימותו האנשים מוציאי דיבת הארץ רעה במגפה לפני ה'

המרגלים זה שגרם לעם ישראל להתאבל מאוד על חטאם, והלוא למרות שהמרגלים נענשו ביום ח' אב בכל זאת עם ישראל חטא בליל ט', למרות הזעזוע מעונשם של המרגלים, ונראה שעונש המרגלים לא השפיע על עם ישראל לחזור בתשובה, וזה לכאורה סותר את דברי החתם סופר לכאורה?

ונראה לתרץ, שאכן למרות הזעזוע מעונשם של המרגלים, היצר בער ועם ישראל חטא בבכי חנינם בליל ט' באב, ורק לאחר שחטאו בלילה והיצר בא על סיפוקו בכך שעם ישראל חטאו ונענשו למות במדבר ולא להיכנס לארץ ישראל רק לאחר 40 שנה ורק בניהם שהיו מתחת גיל 20 בעת החטא, רק אז התעוררו לחזור בתשובה מתוך הזעזוע מעוצמת העונש המחריד.

וכך דרכו של יצר עד עצם היום הזה, אדם בשיא תאוותו יודע עד כמה מחריד העונש, אבל האדם בשיא תאוותו ממשך כשוטה ומתעלם מהעונש המחריד, ורק לאחר שעשה את העבירה הוא מתעורר בפחד או מה עשיתי איך חטאתי או לי ואוי לנפשי!! ממש כדברי הגמרא אין אדם חוטא אלא אם כן נכנסה בו רוח שטות.

הקב"ה יעזרנו להתגבר על יצרנו הרע, והלוואי ולא נבוא לידי ניסיון באקראי וכל שכן שלא נביא חלילה את עצמינו בידיים לידי ניסיון ולידי עבירה ח"ו, והי רצון שנוכל להתגבר על יצרנו תמיד גם כאשר היצר בווער כאש, והלוואי ואכן תפילתנו תתקבל ונצליח באמת ובתמים תמיד להתגבר על יצרנו אמן ואמן.

ולא תתורו אחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם

בעין לבך. ואמר (תהלים א א): אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב, [מתחילה "הלך"] ואחר כך "עמד" ואחר כך "ישב", והדומה לזה הרבה.

והיום מסרתי שיחה על זה, ואמרתי שאני בהלם, כי שימו לב למילים "וגול מעל לבך את מסך יצרך אשר נסך עליך, עד שהבדיל בינך ובין אור שכלך"

המשפט הזה חזרתי לתלמידים שוב ושוב!! הסברתי להם שהחובת הלבבות חי לפני מאות שנים וכבר רימזו על היצר הרע של זמננו שמתנקז במסך, מסך מחשב ומסך של טלפון חכם וכו', והמסך הזה הורס לנו את השכל!!!

והמאמר הזה מצלצל במוחי - כן כל החוסר התלהבות ביראת שמים, כל כיבוי המאורות זה בגלל שבעונותינו מנענו מאור השמש להאיר לנו!!! אבל ביחד עם חבורת צדיקים נתגבר ונצליח לקבל אור ה' אמן ואמן.

ועשו להם ציצית – 8 חוטים כנגד 8 ימים

ומשמע מרש"י משמע כביכול שיש כביכול הקפדה על שהתעכבו עם ישראל 8 ימים עד שאמרו שירה, ואם כן לתקן את העיקוב הזה כביכול באו 8 חוטי הציצית לתקן.

ואולי כמו שמונה חוטי הציצית פרודים הם, אבל בכל זאת הם אחד כי בשורשם הם קשורים ומחוברים ככנף אחד, כך גם למרות שיש 8 ימים מהתחלת יציאת מצרים שמתבטא בשחיטת הפסח למרות שהוא אלוהי מצרים, וזה מבטא בהחלט חירות עם ישראל מעול המצרים, ועד הסוף שהיה לאחר 8 ימים בעת קריעת ים סוף, בכל זאת כל 8 ימים מתחברים הם כאחד, דהיינו יציאת מצרים אחת ארוכה שמשכה 8 ימים שבסיומה עם ישראל אמרו שירה על יציאת מצרים בכללותה.

והכריע שהיות וסומא לא יכול לעשות את כל הטומאות בעל כורחך שהכוונה שהעיניים הולכים אחר הלב.

ומקשים המפרשים והרי רק אחרי שעיין רואה אז שייך לתאוב למה שראה, וכפי שסיים רש"י העיין רואה והלב חומד, ואם כן מה הכוונה שהעיניים הולכים אחר הלב??

ונראה לתרץ כפי היסוד שהבאנו בשם אדמו"רי גור שאם אדם מחליט בלבו לא רק שאסור לחטוא אלא גם מחליט ומשריש בלבו שלא שייך לחטוא כנגד רצון הבורא, וכמו קיר ברזל שמפריד בינו לעבירה שלא שייך לחטוא, ממילא גם אם יראה ידמה עליו כקורה כדברי מרבתינו בגמרא, אבל ברגע שבלב אין החלטה עצומה לא לחטוא ושאי אפשר לחטוא ממילא העין תיכשל ותתאב למראה עיניה רח"ל.

כתב החתם סופר, שהמרגלים נענשו מיד באותו יום שהוציאו את דיבר הארץ, ולכן עם ישראל התאבלו מאוד ככתוב בתורה, ולולי זאת טוען החתם סופר עם ישראל לא היה מתאבל מאוד, אלא רק מחמת שראו בעונשם המכוער של המרגלים שיצא לשונם עד טבורם, ובשולחן ערוך או"ח תקפ' כתוב שהמרגלים מתו ביז' אלול וזה יוצא בדיוק 40 יום מח' אב כך שנענשו בדיוק 40 יום כנגד 40 הימים שהלכו לרגל את הארץ.

ולכאורה קשה מאוד דבריו הקדושים, שהרי בליל תשעה באב עם ישראל בכו בכי חנינם כי האמינו למרגלים ולא רצו ללכת לארץ ישראל, ואיך יתכן הדבר, הרי החתם סופר טוען שהמרגלים נענשו מיד באותו יום שבאו - יום ח' אב תכף אחרי שאמרו את הלשון הרע על ארץ ישראל, ועונשם המחריד של

וכך דרכו של יצר עד עצם היום הזה, אדם בשיא תאוותו יודע עד כמה מחריד העונש, אבל האדם בשיא תאוותו ממשך כשוטה ומתעלם מהעונש המחריד, ורק לאחר שעשה את העבירה הוא מתעורר בפחד או מה עשיתי איך חטאתי או לי ואוי לנפשי!! ממש כדברי הגמרא אין אדם חוטא אלא אם כן נכנסה בו רוח שטות.

הקב"ה יעזרנו להתגבר על יצרנו הרע, והלוואי ולא נבוא לידי ניסיון באקראי וכל שכן שלא נביא חלילה את עצמינו בידיים לידי ניסיון ולידי עבירה ח"ו, והי רצון שנוכל להתגבר על יצרנו תמיד גם כאשר היצר בווער כאש, והלוואי ואכן תפילתנו תתקבל ונצליח באמת ובתמים תמיד להתגבר על יצרנו אמן ואמן.

את זה כתבתי בשנה שעברה: אתמול ראיתי ספר חובת הלבבות אמרתי לבורא עולם תן לי לפתוח במקום שיחזק אותי וגם את ידידי, והנה נפתח לי בחובת הלבבות **שער חשבון הנפש פרק ג'** וזה לשונו "הקץ, אחי, מן השינה הזאת וגול מעל לבך את מסך יצרך אשר נסך עליך, עד שהבדיל בינך ובין אור שכלך, כעכביש אשר יארג על מאור הבית, וכאשר יתמיד, יעבה ויסתם, עד שימנע הגעת אור השמש אל הבית, ובתחילת אריגתו הוא חלוש ודק עד מאד, וכל אשר יתמיד הדבר, יחזק ויעבה וימנע אור השמש מעבור בו ומהגיע אל הבית.

וכן מעשה היצר בלבבך יהיה בתחילת ענינו חלוש מאד, לא ימנע מראות האמיתיות, ואם תרגיש בו בעת ההיא ותגלהו מעל לבך - יקל עליך הדבר, ואם תקבל בו ותתעלם ממנו - יחזק מעשהו, וימנע אור שכלך ממך, ויקשה לגלותו מעל הכרתך.

על כן מהר להציל את נפשך, והיעזר באלקים לדחותו מעליך, וטרח והשתדל, תאור באור החכמה ותראה אמיתת הדברים

כתב רש"י שמונה החוטים שבציצית הם כנגד שמונה ימים ששהו ישראל משיצאו ממצרים עד שאמרו שירה על הים.

והרבינו בחיי מקשה שהרי ביום שביעי לצאתם ממצרים היה קריעת ים סוף, ואיך כתב רש"י שמונה ימים מיציאת מצרים אמרו שירה?? ולכן מסביר הרבינו בחיי שהכוונה מעת שחיטת הפסח שהיה ביום יד' כך יוצא שמונה ימים עד שאמרו שירה על ים סוף.

ובעצם קשה מדוע נחשיב את יציאת מצרים מעת שחיטת הפסח?? ובכלל מה הקשר בין 8 ימים מיציאת מצרים עד שאמרו שירה על ים סוף לשמונה חוטי הציצית??

וטהר לבנו - שלח

והרבנית הצדקת מאשדוד טענה בחכמתה, שאולי עם ישראל במצרים לא אמרו שירה בעת שחיתת קורבן פסח, כי לא רצו לומר שירה לה' בארץ טמאה שהמצרים היא ערוות כל הארץ, ולכן ההזדמנות הטובה לעם ישראל לומר שירה הייתה על היס כשמתו המצרים.

ואכן עם ישראל הקפיד לדורות לומר הלל כמה פעמים בעת הקרבת קורבן פסח בבית המקדש, בכדי לומר שירה מתחילת הגאולה ולא רק בסיומה, למרות שכל הגאולה אחת היא, בכל זאת אנחנו שמחים להודות מתחילה ועד סוף, ועיין מה שכתבתי בפרשת עקב על חשיבות השירה.

**גזרת 40 שנה במדבר

כרצון ה' בלי קשר לעונש כלל, ואם כן מה השתנה בגלל חטא המרגלים???

ונראה לתרץ שלולי חטא המרגלים כל הדור שיצאו ממצרים היו זוכים להיכנס לארץ ישראל, נכון רק לאחר 40 שנה אבל הם היו נכנסים לארץ ישראל כשהם מושלמים מכל הבחינות, מלבד מה שכתב המדרש שהיו אוכלים מן שזה מזון רוחני, ושותים מי בארה של מרים הקדושים והתורה הייתה מתיישבת עליהם כראוי, אלא הם היו מרוויחים שהם לא היו נזופים, וכתוב ברש"י שכל 40 השנה שעם ישראל היו נזופים הקב"ה לא דיבר עם משה רבינו, ורק לאחר שמתו כל הדור ההוא – דור המרגלים רק אז חזר הקב"ה לדבר עם משה רבינו.

וזה הפסד עצום מאין כמוהו, כי אילו היו ישראל במדבר עם משה במצב של דיבור ה' עם משה והם לא היו נזופים, היה להם השגות נשגבות של תורה מתוך שמחה וקרבה עצומה לה' ויחדושים של משה שכל הזמן מקבל מה' שפע רוחני, וזה נמנע מדור זה שמתו במדבר, וגם בניהם שלא חטאו סבלו בגין חטא אבותיהם שגם הם לא זכו ללמוד תורה בשמחה מושלמת כי גם הם היו במצב של נזופים וגם הם הפסידו מכך שמשה רבינו לא זכה לדבר עם ה' משך 40 שנה, מבהיל עד כמה גודל ההפסד.

ואכן בחזון איש סוף אורה היים כתב בעניין אך לא כדברי המדרש תנחומא אלא בדרך אחרת, שלולי היו חוטאים היו נכנסים לארץ ישראל מיד ואולי שם מקבלים את התורה.

בגלל חטא המרגלים כתוב בתורה **"ובניכם יהיו רועים במדבר ארבעים שנה ונשאו את זנותכם עד תם פגריכם במדבר**, במספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום יום לשנה יום לשנה תשא את עונותיכם ארבעים שנה וידעתם את תנאותי".

ומשמע מהפסוקים לכאורה שלולי חטא המרגלים אזי דור יוצאי מצרים היו נכנסים לארץ ישראל ולא היו מתעכבים במדבר 40 שנה.

אבל בתחילת פרשת בשלח כתוב **בפירוש רבינו יונה** ומקורו **מהמדרש תנחומא** וזה לשון המדרש: **"כי קרוב הוא"** קרוב הוא שירשו הכנענים את הארץ דכתיב ודור רביעי ישובו הנה (שם טו) ועדיין לא היה להם דור רביעי והקיפן במדבר ארבעים שנה, אמר הקב"ה אם אני מוליכן דרך פשוטה עכשיו מחזיקין איש איש בשדה ובכרם ומבטלים מן התורה, אלא אני מוליכן דרך המדבר ויאכלו את המן וישתו מי באר והתורה מתישבת בגופן,

ועוד כששמעו הכנענים שישראל נכנסין לארץ עמדו ושרפו את הזרעים ועקרו את האילנות וקצצו את הנטיעות וסותרו את הבנינים וסתמו את המעינות, אמר הקב"ה אני הבטחתי את אברהם אביהם להכניסם בארץ מלאה כל טוב הריני מעכבן במדבר ארבעים שנה עד שיעמדו הכנעניים ויתקנו מה שקלקלו.

ואם כן קשה וכי בגלל חטא המרגלים התעכבו עם ישראל במדבר 40 שנה או שזה היה רצון ה' כשיצאו ממצרים זה נקבע

עד מתי לעדה הרעה הזאת

מקושרים ומיוחדים ונמנים לעצמם ואין להם כלל חלק וקשר למניין הנפרד של הצדיקים אנשי חזקיהו, כי יש כוח במניין לבודד ולבדל עצמו מכלל ומרוב הציבור לרעה ולטובה.

אל נתרץ כפי שתירץ הרה"ג ר' **יונתן ענבל** שליט"א ר"מ **בישיבת ווילקומיר אשדוד**, שרשעים אין להם חיבור ובכל זאת הם נחשבים **עדה** כ"ש חיבור צדיקים – נחשב חיבורם לעדה, ואולי יש להוסיף שזה מחלוקת קרח ועדתו – כי גם בעדת קרח היה מחלוקת, שהרי אם רק א' ראוי להיות כהן אזי ה250 יריבו שוב, מי מהם יזכה להיות היחיד, אלא שהם התאחדו אך ורק בעניין מאחד אחד, ורק זה חיבר בניהם, שזה - **"רק לא משה"**.

כתב רש"י, אלו המרגלים מכאן לעדה שהיא עשרה, ומאוד נפלאתי שמנין לתפילה ולעוד עניינים שבקדושה – עדה נלמד מהמרגלים הרשעים??

ונראה כי משה רבינו שחוץ ממה שהשתמש בזה שעדת להציל את עם ישראל גם בפרשת קרח שהקב"ה יהרוג רק עדת רשעים ולא את כלל עם ישראל, כי הם עדה בפני עצמה, אלא זה גם **עזר למלך הצדיק חזקיהו** שפחד שעם ישראל יפסיד במלחמה עם סנחריב כי רוב עם ישראל היו רשעים, עד שאמר לו הקב"ה: אתם סיעתו של חזקיהו אע"פ שאתם מועטים מסיעת שבנא, **לא תאמרו אחרי רבים להטות**, כי עמו של שבנא הוא **קשר רשעים ואינו מן המניין**. - **רש"י ישעיה פרק ח' יב'**, דהיינו שהם הרשעים

ואכן מצאנו כוחו של כל מניין, שהרי הקב"ה הקפיד לא למנות את בני לוי במניין כלל שבטי עם ישראל, כי כל הנמנים במניין עם ישראל נגזר עליהם למות במדבר, מלבד שבט לוי שנמנו במניין לבדם, ולכן ראוי מאוד להקפיד להתחבר למניין צדיקים תמיד כי בכוח מניין זה להינצל מגזירות רעות שנגזרות לעיתים על הרוב ועל כלל עם ישראל רח"ל.

גזירת הכליה של עם ישראל – בל"ג בשנה הבאה ארחיב בעניין עוד

ממשה לבדו, ורק לאחר תפילת משה נגזרה גזירה רק על החוטאים בשני חטאים, ולכן שבט לוי ניצול מהגזירה.

ואכן מצאנו ששבט יהודה ואפרים למרות שהנשיאים שלהם כלב ויהושע היו צדיקים והלכו בגלוי נגד כל המרגלים, בכל זאת בני שבטם חטאו ובכו יחד עם כלל עם ישראל, וא"כ יתכן שגם שבט לוי למרות שלא היה להם נשיא שחטא במרגלים בכל זאת הם נגררו כמוהם ובכו באותו לילה.

עוד יתכן, שבחטא העגל לא נכתב שממשה יצא עם **"עצום"** ורק בחטא המרגלים, והסיבה היא כי בחטא העגל משה היה כביכול רגל אחד בכסא כנגד כסא של 3 רגלים = כנגד 3 אבות, שלא מחזיק מעמד, ואילו בחטא המרגלים הקב"ה צירף את כוחו של משה לכוח 3 האבות, ולכן כאן קיבל את ההבטחה שיצא ממנו עם גדול ועצום, ומזה למד משה שכוחו עכשיו עצום ביותר שנוסף לו כוח 3 האבות, ומכוח זה הצליח משה לבטל לגמרי את הגזירה משבט לוי שחטאו רק בחטא אחד ולא שנים כשאר עם ישראל.

לכאן קשה מדוע הקב"ה הן לאחר חטא העגל והן לאחר חטא המרגלים, אמר למשה שישמיד את עם ישראל ויעשה את משה לעם גדול, הרי שבט לוי כולו לא חטאו בעגל - **רש"י במדבר א מט'** – ומשמע **מרש"י** שרק מי שחטא בעגל וגם במרגלים נגזר עליו למות במדבר) ויש דעות שגם לא חטאו בחטא המרגלים.

וכפשטות דברי **המהרש"א סנהדרין קט'** שהקשה מדוע יעקב הזכיר חטא המרגלים על שמעון ולוי – הרי לוי לא היו בחטא המרגלים, א"כ מדוע הציע הקב"ה שימותו ולא יישאר מהם זכר, ורק ממשה יתחיל עם ישראל מחדש??

וגם מדוע בחטא המרגלים הוסיף הקב"ה שיעשה ממנו עם גדול ועצום ממנו, לעומת הכתוב בחטא העגל **"ואעשה אותך לגוי גדול"**?

ונראה לעני"ד שיתכן שלא חטאו תחילה בהצעה לשלוח מרגלים, אבל חטאו שככל עם ישראל בכו בלילה ההוא בכי חנים, ולכן יעקב אבינו הזכיר גם את שבט לוי בחטא המרגלים, ואכן לולי תפילת משה גם שבט לוי היו מתים מחמת חטא אחד, ולכן הציע ה' שעם ישראל יצא

הארה - שלח לך – למעשה בגלל חטא המרגלים נשארו 40 שנה במדבר, כך עם ישראל נהיו תלמידי משה עד 40 שנה אין אדם עומד על דעת רבו. **שאלה** - כלב לא לקח מפרות הארץ בשונה משאר המרגלים וגם הלך לבדו להתפלל בקברי אבות מדוע חשבו שהוא עמם??